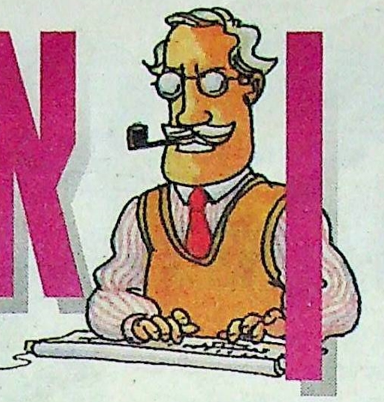
קפטן אינטרנט



מוסף הארץ למולטימדיה

4.11.97 35 גיליון מס' ● http://www.haaretz.co.il/captain



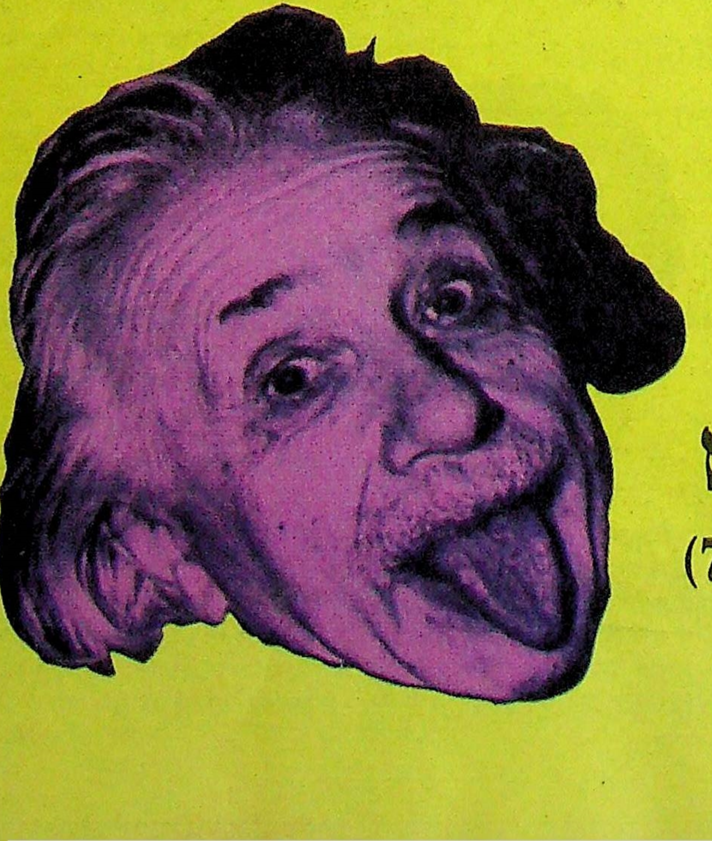
"מחשבים הם חסרי תועלת, הם נותנים רק תשובות"

פאבלו פיקאסו. (המבחר של עכבר הכפר, עמ' 2)



"... הקהל שתק לרגע, מנסה לעכל את ההצעה. אחרי רגע ארוך, נשמעה לפתע מחיאת כפיים אחת, אחריה עוד אחת, ועוד, ובית הקפה התמלא ברעש מחיאות הכפיים. הצעת הפשרה של הקפטן התקבלה".

(אבל מה הוא עושה בעמ' 4?)



עם כל הכבוד לאיינשטיין ולגנדי, הם לא הגיעו לאן שהגיעו בזכות מקינטוש

(דו"ח אמין, עמ' 7)

עכבר הכפר: המבחר



הנחתום מעיד על עיסתו "אנחנו מקבלים בערך מיליון שיחות בחודש מאנשים שאומרים: היי, המוצר הזה מבלבל מאוד" (ביל גייטס על היקף העבודה של מחלקת התמיכה במיק־רוסופט)

פחד 1 "האם אין אנו מצויים במעין סיוט טכנולוגי שבו המחשבים שול־טים בחיינו החל מרגע לידתנו?... האם קיימת דרך לעבוד עם המחשב ולשמור על צלמנו האנושי?" (מתוך "בעיות אנושיות בעידן המחשב" מאת שלום וייסמן)

"איזה מין דברים יש שם, באינ־טרנט. באמת, חלק מהדברים האלה גם אני לא הייתי מוציא לאור" (לארי פלינט)



פחד 2 "אני לא פוחד מקיומם של מחשבים אלא מהיעדרם" (אייזיק אסימוב)

הכל יחסי 1 "ביחס לאינטרנט, עסקי המסעדות נראים כמו הדבר היציב בעולם" (וולטר פורבס, נשיא לשכת הצרכנות של ארה"ב)

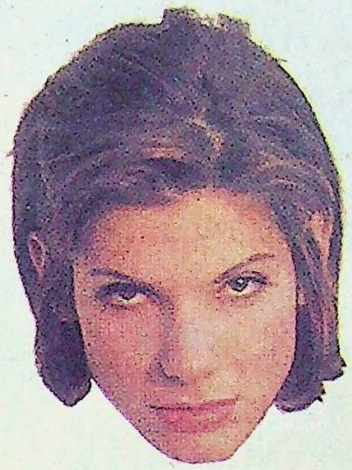
באמת? "בעולם הטכנולוגיה קיים גם פקס" (שלמה שרף, מאמן לשעבר של נבחרת ישראל בכדורגל)

מהר "איפה אפשר למצוא את התוכ־נה המדליקה הזאת, פוטושופ, שמפ־שיטה את כל הדוגמניות?" (מכתב למערכת "קפטן אינטרנט")

ואללה? "אם לא היינו מתעסקים כל כך הרבה בחוק ההמרה, היינו מתקד־מים יותר מארה"ב בענייני האינטר־נט" (מיכאל איתן)

המבין הגדול 1 "העלייה הזאת בא־תרים אנטישמיים מדאיגה מאוד. אנחנו ננסה לאתר את האחראי על האינטרנט עד סוף המשרד הזה כדי לדבר איתו" (רזי ברקאי, גלי צה"ל)

גאווה ודעה קדומה "הפחד הכי גדול שלי זה למות לפני שהמחשב שלי יהיה גאה בי" (פיטר קוקריין, סופר)



האומנם? "יש משהו מאוד סקסי באנשי מחשבים חנונים" (סנדרה בור־לוק)

הכל יחסי 2 "האינטנט הוא השינוי היסודי הגדול הראשון מאז הומצאה מערכת התקשורת המודרנית. השינוי הגדול הקודם היה המעבר מטלפון חוגה למקשים, וזה באמת לא הרבה יחסית לאינטרנט" (ג'ים קלארק, נט־סקייפ)

רק נראה אינטליגנטי "למרות שזכה באחד משני משחקי השחמט מול קאספרוב עד כה, המחשב לא באמת חושב בעצמו" (אריק רוזנקראנס, מנהל השיווק של איי־בי־אם, על "כחול עמוק")



אהבה קיברנטית "יש שלוש דרכים לדעת שבן/בת הזוג שלך מנהל רומן דרך המחשב: 1. תמיד אחרי שהוא מכבה את המחשב, הוא מדליק סיגריה 2. יש סימני אודם על העכבר 3. הוא נהיה נורא טוב בהדפסה ביד אחת" (דייוויד לטרמן)



המבין הגדול 2 "...מדהים לחשוב שהאינטרנט קיימת רק ארבע שנים" (סנדי בר, 1997)

תוספת סיכון "תסמונת מנהרת כף היד, אי נוחות בראייה, תסמונת עכבר הזרוע, התמכרות למחשבים" (רשימת הסיכונים הבריאותיים הצפויים עקב שימוש ממושך במחשב, מתוך חוברת ההדרכה של המוסד לבטיחות ול־גיהות)

הקץ לחרא הדיגיטלי "אם תשאל אותי מה עדיף, גאולה דרך האינטר־נט או דרך הביוב, אז אגיד לך שמה־ביבים אפשר לצפות ליותר. יש כוח אמיתי בחרא האנושי" (יצחק אוור־בוך־אורפז, "העיר", 21.3.97)

ביל גייטס, 1981: "640K אמו־רים להספיק לכל אחד"



מה היתה השאלה? "מחשבים הם חסרי תועלת. הם נותנים רק תשובות" (פאבלו פיקאסו)

בום "אם התפתחות המכונית היתה דומה לזו של המחשבים, רולס רויס היתה עולה היום 100 דולר, עושה 200 קילומטר על כל ליטר דלק, ומ־תפוצצת פעם בשנה, עם כל מי שב־תוכה" (רוברט קרינג'לי)

חברת ווסטרן יוניון, בהודעה שבה ויתרה על הזכויות לפטנט הטלפון, 1878: "איזה שימוש יכולה חברה לעשות בצעצוע אלקטרוני?"

המבין הגדול 3 "האינטרנט הוא כלי מצוין למי שרוצה לגלוש בווב" (בוב דול)

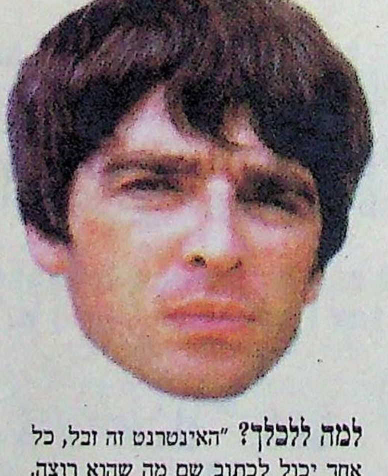
לא, תודה "אז הלכנו לאטארי, ואמ־רנו להם: 'הי, יש לנו פה דבר מדהים, ואפילו בנינו אותו מחלקים שלכם, אולי אתם רוצים לממן אותנו? או שפשוט ניתן אותו לכם'. והם אמרו פשוט 'לא'. אז הלכנו להיולט פקארד והם אמרו לנו: 'הי, אנחנו לא צריכים אתכם, עוד לא גמרתם קולג''" (סטיב ג'ובס, מייסד אפל, על הניסיונות לע־ניין את אטארי והיולט פקארד במחשב האישי שבנו הוא וסטיב ווז־ניאק)



המרחב הקיברנטי "לנסות להבין איפה אתה נמצא בתוך הרשת זה כמו לשמור על התמצאות במרחב אחרי שעישנת ג'וינט. אתה אומר לעצמך 'וואו, זה מגניב, אבל איך לעזאזל הגעתי לפה?'" (פיל לאש, בסיסט לשעבר בלהקת הגרייטפול דד)

אז מה למדנו "באופן אישי אני מחכה ליום שבו מחשב ינצח אדם במשחק שח. האנושות צריכה שיעור בצניעות" (ריצ'ארד דר־קינס, כשבועיים לפני הזכייה של "כחול עמוק")

"טיים מגזין", 1966: "עד שנת 2000 המחשבים יחליפו לא רק את עובדי הייצור, אלא גם את המנהלים והמזכירות. על פי הער־כות, רק עשירית מהאוכלוסייה תעבוד, וכל השאר יקבלו כסף כדי לוותר על משרתם"



למה ללכלך? "האינטרנט זה זבל, כל אחד יכול לכתוב שם מה שהוא רוצה. אנשים צריכים לקנות גיטרות, לא מחד־שבים" (נואל גאלאגר, מנהיג להקת אואזיס)



אבנים ומקלות "אנחנו שייכים אמנם לשנות האלפיים ומשייטים באינטרנט, אבל אנחנו ממשיכים לנהל מלחמות שבטיות" (דוד גרוסמן, "ידיעות אחרונות", 28.3.97)

פלאי הטכנולוגיה "לטעות זה אנושי, אבל כדי לדפוק דברים ממש צריך מחשב" (מתוך שנתון האיכרים)

ג'ון מלון, מנכ"ל חברת טלה קו־מיוניקיישנס, 1994: "בסוף 1996, הפאזה של אוטוסטרדת המידע כבר תהיה לגמרי מאחורינו"



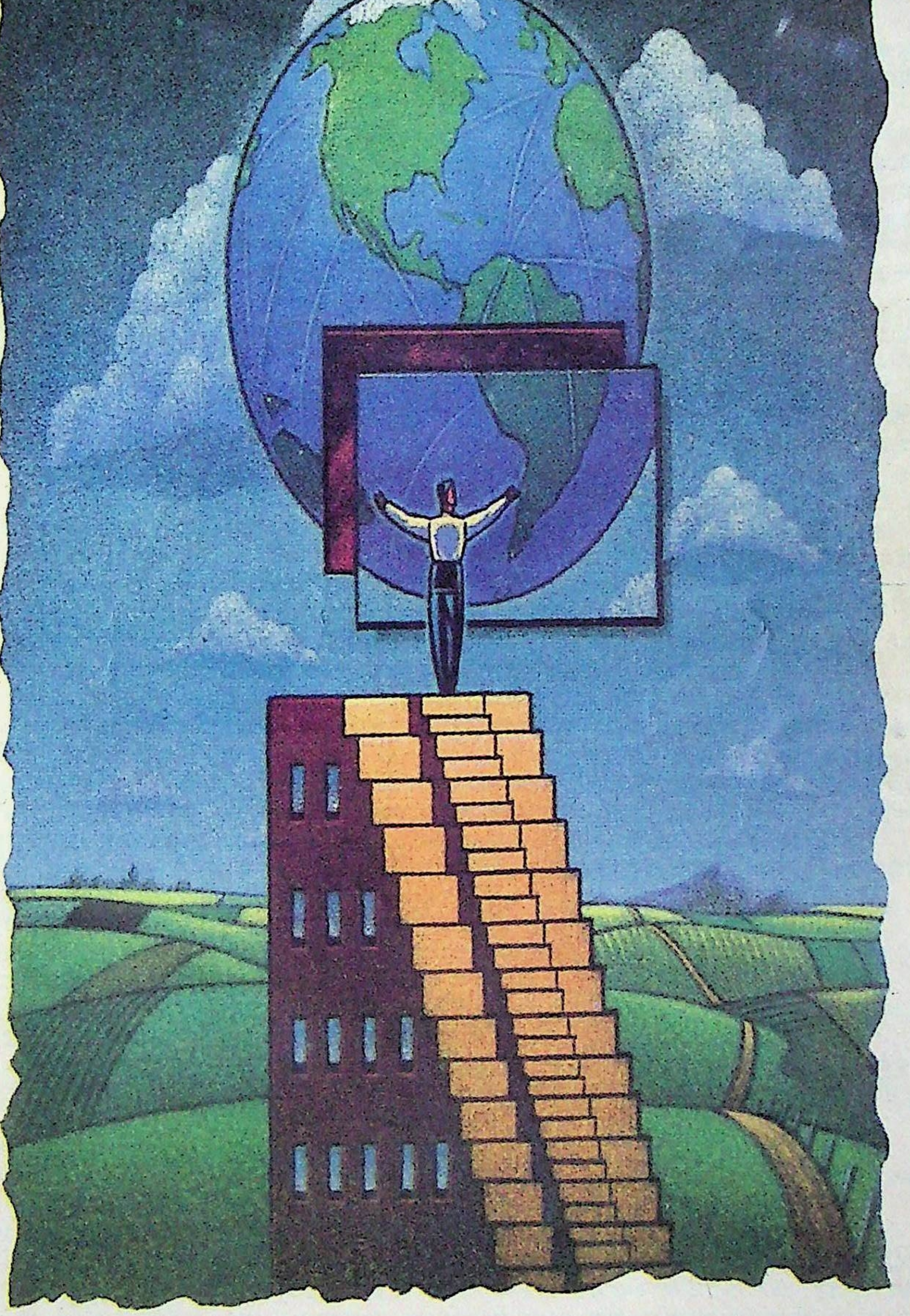
המשורר "באינטרנט אני אתר פותח / ובו תמונה של שנינו יחד / ואז כל העולם יודע / אני ואת זה רציני" (קובי אוז, "אני אוהב אותך ממש מוגזם")

קנת אולסון, מייסד ונשיא חברת "דיגיטל", 1977: "אין שום סיבה שלאנשים יהיה מחשב בבית"

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753
דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain.
האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

3Com

מלב הרשת ועד הקצה



3Com מספקת את המכלול המקיף והאיכותי ביותר של מוצרים ופתרונות תקשורת נתונים לכל מטרה ולכל סדר גודל - הן לארגוני ענק והן למשתמשי הקצה. עם **3Com** אתה מקבל פתרון איכותי ותאימות מלאה מלב הרשת ועד הקצה.

קו המוצרים של **3Com** כולל 3 תחומים:

Client Access - סדרת מוצרים מתוחכמים ופשוטים להתקנה **(Plug & Play)** לשימוש ביתי ולמשתמש הקצה.

Enterprise - סדרת מוצרים לעמוד השדרה של הרשת **(Backbone)**.

Carrier - סדרת מוצרים לגישה מרחוק **(WAN)** לחברות וספקי שירותי טלפוניה.

מחזור מכירות מעל 7 מיליארד דולר, קצב גידול של עשרות אחוזים לשנה ויותר מ-7 מליון משתמשים בכל העולם הקנו ל- **3Com** את מעמדה המוביל בתחום תקשורת הנתונים בעולם. על כן, כשאתה או הארגון מתרשתים לעידן הבא - ודא שיש לך **3Com** ברשת.

ודא שיש לך 3Com ברשת

מפיצים: נטקום בע"מ ■ הראל מחשבים ותקשורת בע"מ ■ תים תקשורת ■ כלנית

שלום, כאן הקפטן שלכם

"אז לא הכל רע כל כך", חשב הקפטן שלכם כשהדף את דלת הזכוכית ונשם מלוא ריאותיו את האוויר הממוחזר והקריר של המזגן. "כל עוד בנק הדואר קיים, יש תקווה". מבין שלל מוזרויותיו של הקפטן שלכם, ניצבת אהבתו לבנק הדואר במקום טוב באמצע. מה יש לאהוב? הרבה מאוד; את העיצוב המאופק והבטוח בעצמו, את השקט, את שלל המעטפות, הבולים, כרטיסי הטלכרט ותיבות הדואר הכסופות, את הרחש הקסום של הדפסת החשבונות ומעל לכל: את האחווה בין באי המקום.

"אחווה של מורדים", אוהב הקפטן שלכם להכריז בכל פעם ששואלים אותו למה הכוונה, וממהר להסביר: "בעולם של הוראות קבע, יציאה מהבית ועמידה בתור עברו את שלב הצורך. הם הפכו להצהרה". הצהרה על מה? כאן הקפטן שלכם עוטה את המבט המסתורי, מבט שעדיין שובר לבבות ומנצח במשחקי פוקר כאילו כלום.

למעשה, האינטרנט גרם להגברת תכיפות ביקוריו של הקפטן בבנק הדואר (http://www.postalbank.co.il). פה מגיעה איזו חבילה, שם תוכנה או מגזין. כולם מצריכים יציאה מהבית ואינטרקציה עם אנשים אחרים. "ואחר כך עוד אומרים שהרשת היא מדיום מנוכר", מחייך הקפטן שלכם, שעומד בתור נינוח ורגוע, מפנה את מקומו בשמחה לאנשים שיש להם "רק שאלה". מאז ומתמיד רחש הקפטן שלכם כבוד לשואלים, למחפשים ולאלה שרוצים לדעת יותר. מחשבותיו של הקפטן ריחפו בחלל בנק הדואר כמו בועות סבון, הוא לא הבחין בילד השמנמן שנעמד מאחוריו, עד שהילד פנה אליו: "אתה הקפטן? אמרו לי להביא אותך".

"מי אמר להביא ולאן?", דחס הקפטן שלכם שתי שאלות למשפט אחד.

"אבא שלי לבית קפה", הוכיח הילד שלא עשו אותו באצבע.

"עוד מעט".

"עכשיו".

"עוד מעט".

"עכשיו".

"עוד מעט".

"איי!", צווח לפתע הילד, "כואבת לי הבטן! קח אותי לבית חולים, סבא".

"הילד צריך רופא", התערבה הגברת שעמדה לפני הקפטן.

"אתה לא רואה שהילד לא מרגיש טוב?", אמר האדון שעמד מאחוריו.

"אין לך לב?", חקרה הפקידה.

"אני לא מכיר אותך ממקום כלשהו?", שאל האדון מאחור את הגברת מקדימה.

"ברוך?".

"חווה?".

"חשבתי שירדת מהארץ".

"חשבתי שהתחתנת".

"רוצה לשתות קפה?".

"בשמחה, אבל קודם שהאדון יבטיח לי שהוא לוקח את הילד לרופא".

"אבל אני לא מכיר את הילד הזה".

"תעשה טובה, בן־אדם", אמר האדון, "אני מרגיש שיכול ללכת לי איתה".

הרבה דברים מוזרים כבר קרו לקפטן שלכם, אבל הוא למד לקבל אותם בברכה. הילד, שהתפקע מצחוק, והקפטן שלכם עברו את הכביש ונכנסו לבית הקפה. אביו של הילד בכלל לא שמח לקראת הקפטן.

"מי זה?", הוא חקר את בנו.

"זה הקפטן".

"איזה קפטן?".

"קפטן אינטרנט, שלום", הושיט הקפטן את ידו, "עם מי יש לי הכבוד, למה וכמה זמן זה יימשך?".

"הא? אינטרנט? מה אינטרנט?", הוא פנה אל הילד, שכבר מזמן הבין שעדיף שהוא יפסיק לצחוק, "אמרתי לך להביא את ההוא שמשחק את קפטן הוק. איך קוראים לו?".

"אתה מתכוון לגרסה הקולנועית?", התערב הקפטן, "כבר אמרו לי שאני דומה לדסטין הופמן. זה קורה הרבה. שלום".

"לא! אני מתכוון לגרסת המחזמר בעברית".

"אה. זה זאב רווח, וזה לא אני. לא נורא, נפרד כידידים", ניסה הקפטן שלכם לשמור על מורל גבוה ולצאת מהקפה בו בזמן.

האב העדיף לקחת את מה שיש. "קפטן אינטרנט, אמרת? שמעתי עליך. עשה טובה, ספר בדיחה לילד".

"כמה מהנדסים של מיקרוסופט צריך בשביל להחליף נורה?".

"מה זה מיקרוסופט?", חקר האב.

"יצרנית התוכנה הגדולה בעולם. מכנים אותה הענק מרדמונד".

"אז מה מצחיק בזה?"

"בינתיים כלום".

"שמעתי עליהם, זה של ההוא, בייטס".

"גייטס".

"תאמין לי, זה גבר גבר. לא נבהל מאף אחד".

"האמת שהוא נבהל. המאבקים המשפטיים שהוא מנהל באחרונה יכולים בהחלט להצביע על פחד מאובדן השליטה שיש לו עכשיו בשוק דפדפני האינטרנט ומערכות ההפעלה".

"בוא", אמר האב לבנו. "מהבדיחות של זה לא ייצא לנו שום דבר".

"למעשה", המשיך הקפטן בשלווה, "גייטס מעורב בשתי תביעות. האחת מול משרד המשפטים – ועל זה כבר נכתב בגיליון מס' 34 – והשנייה מול סאן מיקרוסיסטמס, במה שאני מכנה 'סערה בכוס ג'אווה'".

הילד נראה מסוקרן, והקפטן המשיך. "לפני כשנתיים, הכריזה סאן על הג'אווה. שפת מחשב המאפשרת לתוכנית שנכתבה בה לרוץ על כל מחשב ועל כל מערכת הפעלה – באופן שווה. הלוגו של סאן היה: 'כתוב פעם אחת, הרץ בכל מקום'. השפה הפכה ללהיט, ומיקרוסופט לא אהבה את זה. מי יכול לומר לי למה?"

האב הצביע יפה, והקפטן נתן לו את רשות הדיבור. "ולמה שתאהב? הג'אווה הזה שלך בכלל לא תלוי במערכת הפעלה כזו או אחרת, למעשה, כבר מדברים על ג'אווה כעל מערכת הפעלה עתידית. מערכות הפעלה זה מה שאומרים הבייבי של מיקרוסופט. הם לא מעוניינים לאבד אותו".

"תשובה נכונה", הכריז הקפטן שלכם, ועיני הבן הקטן והשמן נתלו באביו בהערצה. גם בשולחנות הסמוכים התחילו לגלות עניין בנאמר.

"אז מה הם עשו?", שאל הילד בתמימות השייכת לצעירים בלבד. תמימות שכמעט ונעלמה מחיינו, וחבל. ובכל זאת, הילד הספציפי הזה היה קצת מעצבן.

"הם קנו את הזכויות לג'אווה ושינו אותה, כך שתרוץ רק על מערכת ההפעלה חלונות 95 ועל דפדפן אקספלורר", צעקה בחורה בלונדינית, שישבה בשולחן הסמוך עם אמה, אשה נאה בגיל העמידה שקרצה לקפטן שלכם כאילו הם לבד בקפה.

"זה בטח עיצבן את סאן לאללה", אמרה המלצרית, "מי הזמין לימונדה?".

"כן", הודה הקפטן, "הם הגישו תביעה נגד מיקרוסופט בטענה להפרת חוזה".

האב, מעודד מאהבת בנו, אמר "טוב, אז אני לטובת סאן".

"לא כל כך מהר, אדוני הנכבד", אמר האיש שמוכר פרחים לזוגות צעירים שבדיוק נכנס, "גם סאן עושה תרגילים מלוכלכים. היא רוצה להפוך את ג'אווה לסטנדרט, ושהיא תקבע מי יורשה להשתמש. זה הרי ממש מונופול! איך היא יכולה לבוא בטענות למיקרוסופט כשהיא בעצמה מתנהגת אותו דבר. פרח?"

"צריך להבין", אמר הקפטן שלכם, "שזה לא כל כך עניין של טובים ורעים. זה לא סרט מצויר. פה מדבר הכסף הגדול". יושבי בית הקפה כולם פנו לעבר הקפטן שלכם, שהרגיש כמו מנצח על תזמורת. הוא הניף את זרועותיו באוויר (ובכך שבר שלוש כוסות והפך שתי מאפרות) וקרא: "שימו לב. מיקרוסופט מנסה לשבת משני צדי הגדר. היא תובעת את סאן על אותו הדבר שמשרד המשפטים תובע אותה. היא לא יכולה לנצח בשני המקרים. ניצחון באחד הוא בהכרח הפסד בשני".

"לדעתי", אמר הילד, "זה לא כל כך עניין של גדר. זה יותר דומה ללנסות לאחוז את החבל בשני קצותיו".

"אני לא מסכימה", אמרה הבחורה הבלונדינית, "לדעתי, היא מנסה לרקוד על שתי חתונות. וזה אי אפשר, זה אי אפשר כי...", הבחורה פרצה בבכי. רק שבוע וחצי לפני כן רקד ארוסה על שתי חתונות, אם אתה מבינים למה הכוונה. הקפטן ניסה לפזר את המבוכה: "אולי נסכים על 'מנסה לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה'?".

הקהל שתק לרגע, מנסה לעכל את ההצעה. אחרי רגע ארוך, נשמעה לפתע מחיאת כפיים אחת, אחריה עוד אחת, ועוד, ובית הקפה התמלא ברעש מחיאות הכפיים. הצעת הפשרה של הקפטן התקבלה: מיקרוסופט מנסה לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה. הקפטן הודה למברכיו הרבים ועוד יותר מכך, למזלו הטוב. אם מישהו היה שואל את הקפטן למה הוא מתכוון, היה נוצר מצב לא נעים.

הקהל התפזר. האב הודה ש"יותר מעניין מאח יא ראב", והבן חייך את חיוכו המעצבן. בפינה הרחוקה של בית הקפה הבחין הקפטן בזוג מהדואר, הזוג שלא היה נוצר לולא הקפטן היה שם. הגבר הבחין בקפטן וזקר לעומתו את האגודל. תודה אילמת או מחווה אורבנית, מה זה משנה.

"זה היה מאלף", ניגשו הבחורה הבלונדינית ואמה אל הקפטן, "אפשר לשבת?".

הקפטן שלכם ניסה לעשות תנועה חיננית של נדיבות והפך את המלחייה, הפלפלת, החומץ והשמן, שהתרסקו על הרצפה. "בבקשה, פיניתי את השולחן".

"לאמא שלי יש כמה שאלות, וגם לי. אפשר?"

"אם זה בעניינים אישיים", ניסה הקפטן לצאת מזה יפה, "אז אולי כדאי שלא. בכל זאת, אני בן־אדם פרטי מאוד, אינטימי מאוד, אני לא הייתי מעוניין לדבר על חיי האישיים מחוץ לעבודה".

"את מי מעניין החיים הפרטיים שלך", נבחה האם, "רוצים שתמליץ על כמה אתרים טובים, איזו תוכנה משהו. ראית אותו?", היא פנתה לבתה, "חושב אני רובי".

מבוכה קלה, שום דבר שהקפטן שלכם לא חווה כבר מיליון פעם. "כן, גבירותי. מה רציתן לדעת?".

"קודם כל", אמרה הבת, "מה אתה עושה בעמ' 4?"

"זה התחיל עם הילד הזה, שחטף אותי בבנק הדואר. אני אוהב ללכת לבנק הדואר. העיצוב המאופק אך...".

"קראנו את זה בפסקה הראשונה", התיזה האם מבין שפתותיה. אי אפשר להאשים אותה, היו לה חיים לא קלים. סוג של חיים שקצת מנטרלים את ההומור העצמי. בכל מקרה, זה עדיין לא תירוץ מספיק טוב כדי לקטוע את הקפטן באמצע משפט.

"איפה אפשר ללמוד על האינטרנט, החל מאיך הוקמה הרשת ועד לבירור של אחרון המונחים?". זו היתה הבת.

"http://www.whatis.com", שלף הקפטן שלכם. "שם אפשר ללמוד הכל".

"אני מצטערת על חוסר הנימוס", אמרה האם, "אני פשוט עצבנית מהדרבי התל אביבי. אני אוהדת מכבי, תבין אותי".

"אם כך", השיב הקפטן, "חבל על העצבים, אני ממליץ לך לעבור למצב של השלמה עם הגורל".

"ואם אני לא רוצה להשלים עם הגורל, ואם אני רוצה למצוא מלים נרדפות, או מילון, או סתם לברר על אנשים, מה אני עושה אז?".

"גשי ל־http://www.itools.com, שם תמצאי הכל".

"ואני אוהבת היפ הופ", אמרה הבת.

"זה סתם צעקות", אמרה האם.

"אבל אני אוהבת את זה".

"אני לא מצליחה להבין מה יש פה לאהוב. סתם צרחות".

"http://www.88hiphop.com", קרץ הקפטן לבת.

"אם היא מקבלת היפ הופ, אני חושבת שמגיע לי לקבל איזו תוכנה מומלצת".

"בשבילך, גברתי הנאווה, הכל. אני ממליץ על אלקסה: http://www.alexa.com".

"מה זה?"

"מתנה אמיתית. תוכנה שנותנת פרטים חשובים על האתר שבו את נמצאת, קישורים רלוונטיים וגם קישור ישיר למאגרים של אנציקלופדיה בריטניקה".

"תודה", התרגשה האם.

"בבקשה", אמר הקפטן שלכם. "הייתי נשאר לשוחח איתכן עוד שעות, אבל אני חייב לרוץ".

האם השיגה את הקפטן שלכם לפני הדלת ולחשה, "אני לא רוצה שהילדה תשמע, אבל יש הערב אורח, אתה מבין. ואני רוצה להכין לו איזה קוקטייל מפתיע".

"http://www.TheVirtualBar.com"

"אל תספר לילדה".

"מבטיח, ותנסי לדאוג פחות בגלל הכדורגל. זה לא שווה את זה".

"זה כן".

"האמת, זה כן", הודה

הקפטן שלכם



כסף (1) גם אחרי ירידות השערים בוול סטריט יש למנכ"ל מיקרוסופט, ביל גייטס, מספיק כסף על הנייר כדי לאזן לבדו את התקציב הפדראלי של ארה"ב. לפי הודעה של הבית הלבן, עומד הגירעון לשנת הכספים, שהסתיימה ב־30 בספטמבר, על 22.6 מיליארד דולר. זהו סכום קטן בהרבה מערכן של בערך 270 מיליון המניות של מיקרוסופט שבבעלותו של גייטס. בצהרי יום שלישי שעבר הן נסחרו בבורסה בניו יורק בכ־130 דולר למניה. שווי החזקותיו של גייטס היה, לפי נתונים אלה, 35 מיליארד דולר. למרות הונו הרב עדיין יתקשה גייטס להתמודד עם הגירעון הכולל של ארה"ב: בערך 3.8 טריליון דולר – יותר מפי מאה מהונו על הנייר של גייטס.

כסף (2) שירות חדש ב־IOL מאפשר לבעלי הכנסה לבדוק האם מגיעים להם החזרים כספיים ממס הכנסה. האתר מבקש נתונים רלוונטיים ומסייע לגולשים למלא טופס החזרים. המשתמש נשאר אנונימי. השירות ניתן בחינם, גם לאורחי הקהילה (להיכנס דרך אורחים/אתרים מקצועיים/אשף המס)

עוד פעם ג'ובס? האם סטיב ג'ובס מועמד לתפקיד מנכ"ל אפל, או שמא לא? אמצעי התקשורת עדיין מלאים דיווחים סותרים. סוכנות הידיעות "רויטרס" ענתה על שאלה זו לפני שבוע בשלילה. דיווח שפורסם מאוחר יותר במהדורה המקוונת של המגזין "מקוורלד" גרס, לעומת זאת, כי ג'ובס עדיין נמצא במירוץ לתפקיד הבכיר ביותר בחברה, שאותה ייסד. דוברת אפל, קאטי קוטון, הסכימה להגיב על מה שכינתה "משחק השמועות" במשפט הלקוני: "אנו עדיין ממשיכים בחיפושינו אחר מנכ"ל קבוע".

תזכורת קלה בנקים וחברות גדולות בארה"ב יצטרכו להשקיע עוד הרבה מאמצים כדי לחסל את באג שנת 2000, כך קבע חבר מומחים שהתכנס לדון בסוגיה מטעם הממשל האמריקאי. המומחים התריעו על כך שפתרונות רבים שמיושמים כיום אינם מספקים, ועשויים למגר את הבאג רק באופן חלקי. לתשומת לבכם.

במגמת ירידה

בראשונה זה 11 שנה, חלה ירידה במספר משתמשי האינטרנט בארה"ב

בפעם הראשונה מאז החל לאגור נתונים – לפני כ־11 שנה – מסר השבוע ה"אינטראקטיב סרוויס ריפורט" על ירידה במספר הצרכנים המחוברים לספקי אינטרנט בארה"ב. לפי הנתונים, ירד מספר המשתמשים ברבעון השלישי של השנה ב־3%.

מהסקר השנתי – הכולל נתונים מ־28 ספקים ושירותים מקוונים (דוגמת AOL וקומפיוסרב) – עולה כי רק 20.5 מיליון בני אדם היו מחוברים לרשת ברבעון השלישי. זוהי ירידה של 617,400 משתמשים לעומת הרבעון השני של '97. עם זאת, מדובר בעלייה משמעותית לעומת נתוני הרבעון השלישי בשנה שעברה, 15.1 מיליון משתמשים.

לדברי קתרינה אפלפלד אולסון, עורכת בכירה ב"אינטראקטיב סרוויס ריפורט", "הרגיעה של הקיץ" ומעבר של משתמשי אינטרנט עונתיים לספקים קטנים יותר בשל רצונם לקבל שירות טוב יותר תרמו לירידה, משום שספקים קטנים לא נכללו בסקר. "אנו נעים לקראת עידן חדש של שימוש באינטרנט. לגולשים היה זמן להשתעשע בניסיונות של שירותים שניתנו בחינם, וכעת הם יודעים טוב יותר מה הם רוצים", אומרת אולסון. "הרף עלה. אנשים כבר לא כל כך סבלניים כשהם נתקלים בשירות גרוע".

גורם עיקרי נוסף לירידה הכוללת היה צניחה של 23% מאז 30 ביוני במספר המנויים של קומפיוסרב. אי־היציבות בספק האינטרנט השני בגודלו באמריקה, שהודיע בספטמבר על פיצול נכסיו בין AOL לוורלדקום, גרמה למנויים רבים לעבור לספקים אחרים, אומרת אולסון.

בסיס הלקוחות של הספקית "פרודיג'י" ירד בכ־1% מאז סוף יוני, ל־990 אלף מנויים. במספר מנוייה של "מיקרוסופט נטוורק" לא חל שינוי מאז הרבעון השני. לפי דיווחיה, 2.3 מיליון בני אדם מנויים על שירותיה.

"העובדה שאין שינוי במספר המנויים של מיקרוסופט אינה בבחינת חדשות טובות בשבילם. למרות מאמצי השיווק שלהם והחשיבה מחדש על הפיכת התכנים למעניינים יותר למשתמש האינטרנט הרציני, הם לא הצליחו לצאת מבין המצרים", אומרת אולסון.

AOL, ספקית האון־ליין הגדולה ביותר בארה"ב, דיווחה על עלייה של 3% מאז 30 ביוני, ל־9 מיליון מנויים. "AT&T וורלדנט" דיווחה על 950 אלף מנויים, שזו עלייה של 6%. בדיווח של "אינטראקטיב סרוויס ריפורט" כלולים גם ספקי שירותים אזוריים גדולים, דוגמת "איירתלינק" שבפסאדינה, שדיווח על עלייה של 11% ברבעון לעומת הרבעון השני ל־362 אלף מנויים.

"אינטראקטיב סרוויס ריפורט" מוצא לאור מדי שבוע על ידי "טלקומיוניקשיינס ריפורטס אינטרנשיונל", הממוקמת בוואשינגטון. בסקר הוא כלל מידע שנמסר על ידי 28 ספקי שירותי און־ליין ואינטרנט, ששה ספקי שירותי מודם בכבלים, ארבעה שירותי דואר אלקטרוני בלא תשלום ותשע חברות הימורים באון־ליין.

הסוקרים מקווים לכלול בגיליון הבא גם ספקי שירותים בעלי פחות מ־15 אלף מנויים, המגזר בעל הצמיחה המהירה ביותר בשוק שירותי האון־ליין.

ביפר לכל פועל

אם־טי־וי דוחפת זימוניות לבני נוער. הקשבה לקהל היעד או ניצול מחפיר?

תשכחו ממדיניות הדחיפה (Push). הטרנד החדש הוא הזימוניות. נראה כי אלה עשו את המעבר מפריט אופנה של סוחרי סמים, למדיום תקשורת ישיר למפרסמים, שיהפוך לגימיק חובה בבני נוער.

בשבוע שעבר הודיעה רשת אם־טי־וי על "אם־טי־וי פייג'ר נטוורק" – שילוב של כלי שיווקי ושל שירות מידע, שיוצמד ישירות לכיסיהם של צעירים ברחבי ארה"ב. המשווקים סבורים כי זוהי הדרך החדשה להגיע לצעירים. "הזימונית הפכה לדרך מקובלת לשמירה על קשר עם חברים ובני משפחה אצל בני נוער", אומרת־מסבירה סגנית נשיאת אם־טי־וי למוצרים לצרכנים, ליסה סליפן. "אנו רואים במכשיר הזדמנות עסקית טובה. אצל הצעירים זה חלק מחיי היום יום". הזימונית של אם־טי־וי היא מכשיר, עם כל הפונקציות הרגילות. המידע הרלוונטי לרשת המוסיקה יעודכן כמה פעמים בחודש. לבעלי המכשירים יינתן גם מספר שאליו יוכלו לחייג בחינם ולקבל מידע מיוחד מאם־טי־וי בענייני תחרויות, מבצעי קידום והענקת פרסים, תוכניות וחדשות מוסיקה. חובבי התחנה יוכלו לרכוש את הזימוניות שלה – בצבעי כחול או אפור – שעליהן מוטבע הלוגו של אם־טי־וי.

בשנים האחרונות חלה עלייה גדולה בשימוש בזימוניות בבני נוער בארה"ב. לפי נתונים של מוטרולה, יותר מ־40 מיליון בני אדם עושים כיום שימוש בביפרים בארה"ב. למרות שבבתי ספר רבים השימוש בזימוניות אסור – בשל הקישור בין השימוש במכשיר לסחר בסמים – 14% מכלל המשתמשים הם בני נוער. זהו, כמובן, קהל היעד העיקרי של אם־טי־וי.

גם חברות כמו "מאונטיין דיו" (משווקת משקאות קלים), ESPN, סוני מיוסיק ואולפני יוניברסל עשו באחרונה שימוש במכשיר זה לקידום מכירותיהן.

אם־טי־וי מגדירה את מערכת הזימוניות החדשה כרשת מידע: "אמצעי שיאפשר לנו להתקשר עם צעירים ולשמור על מגע איתם". עם זאת, הקשר הזה יוגבל להודעות שתעביר התחנה מדי פעם בפעם. מסיבה זאת, ההגדרה של השירות החדש כ"רשת" היא בדיוק מסוג הדברים שארגונים כמו "המרכז לחינוך בתחום המדיה" יוצאים נגדם. רשת הזימוניות של אם־טי־וי, הם טוענים, היא לא יותר ממסע פרסום ערמומי אל כיסיהם של בני נוער חסרי מודעות, משולב בניסיון להסוות פרסומות כ"מידע".

"יש מקום לחשש כאשר פרסומות הופכות ל'הרחבה' של האדם עצמו", אומרת שלי פאסניק, האחראית על גיבוש מדיניות ב"מרכז לחינוך בתחום המדיה". "חברות צריכות ללמוד להיות אחראיות. זה שאתה יכול לעשות משהו אין פירושו שאתה צריך לעשותו: השיווק הופך ליותר ויותר אגרסיווי, במיוחד כאשר מדובר באנשים צעירים".

ברבי מתהפכת בקברה

תביעות של חברת מאטל בחזית הוויכוח על זכויות יוצרים ברשת

אם ברבי היתה מסוגלת לדבר, האם היצרנית שלה, חברת מאטל, היתה מאפשרת למישהו לשוחח איתה? זאת השאלה שמעסיקה אספני בובות ברבי בכל מקום, בעקבות גל של תביעות ומכתבי איום שהופנו נגד מועדונים, מוציאים לאור, ובאחרונה גם אתרים ברשת וספקי השירותים שלהם, שהוקדשו כולם לבובה הנמכרת ביותר בעולם. הקורבן האחרון של הגישה הנוקשה שבה נוקטת מאטל להגנה על זכויות היוצרים של הבובה הוא מארק נאפייר – אמן רשת חדשני ומבקר תרבותי, שהאתר שלו, "ברבי המעוותת", הותקף בראשונה על ידי החברה ב־10 באוקטובר. במכתב ששוגר לספק השירות של נאפייר קבע עורך הדין של מאטל כי "האתר הזה פוגע בזכויות היוצרים של מאטל". באתר נעשה שימוש בתכנים כתובים ובתכנים ויזואליים – בכלל זה תמונת מעוותות של פני הבובה המפורסמים – במסגרת בירור נוקב באשר לתפקידה של ברבי כסמל של החיים המודרניים.

בעקבות המכתב ערך נאפייר שינויים באתרו, ואף הוציא ממנו את מרבית התמונות של ברבי. אבל ביום שני שעבר נמסר לו כי מאטל עדיין רואה באתר מפר זכויות יוצרים. אחד המרכיבים מעוררי המחשבה ביותר באתר של נאפייר הוא חלק אינטראקטיווי, המאפשר למבקרים לספר מה היתה המשמעות של ברבי בעיניהם כאשר היו ילדים. באתר אחר, ה"אנטרזון", כלול גם מבחר של תמונות "ברבי־חלופיות": מבט של מאחורי הקלעים על ה"עולם הרע של ברבי הסרבלת מתת־תזונה", שבו מוצגת ברבי שמנה וברבי "מאותגרת שכלית".

הטכניקה של מאטל – איום בפעולה נגד ספקי השירות של נאפייר – מעלה שאלות נוקבות באשר לחופש הביטוי ברשת, ובאשר לתפקידם של ספקי השירותים בהגנה על התכנים של המשתמשים שלהם. מכתב התשובה של הספק של נאפייר – אינטפורט – למטאל, טוען לנייטרליות מוחלטת של הספק באשר לחוקיות האתר. "לאינטרפורט אין היכולת לאשר את טענת מאטל ואין לה כל עמדה באשר לאמיתותה. ללא קשר לכך, אינטרפורט נתונה בעמדה של אחריות משפטית פוטנציאלית...".

עם זאת בראיון שהעניק סגן נשיא אינטרפורט, פיליפ קים, הוא אמר כי החברה שלו אכן בוחנת את הפוטנציאל לעבירה של הפרת זכויות יוצרים לפני שהיא שולחת התראות ללקוחותיה. "איננו מתכוונים לקפוץ בכל פעם שישאשימו אותנו בהפרת זכויות", אמר קים. "אם נחשוב שהמשתמש שלנו מפר את החוק, ויהיו ראיות משביעות רצון שיתמכו בכך, נשלח את המכתב". הבעיה האמיתית, סבור קים, נעוצה בכך ש"אינטרפורט פשוט מנסה לפעול לפי החוק, והחוק – לרוע המזל – בכל הנוגע ליישומו ברשת, אינו ברור בכלל".

האם איינשטיין השתמש במקינטוש?

והאם גנדי כתב את הצהרותיו על מעבד תמלילים? מסע הפרסום החדש של אפל מנסה להחזיר למכורים את הכבוד האבוד, וגורר גל של פרודיות



דו"ח אמין

עידו אמין

נמאס לכם מהטפטים הרגילים, ובדרך כלל המשעממים, שמציעות מערכות ההפעלה כרקע למכתבה של המחשב האישי? אם כן, אתם מוזמנים לאחד האתרים הפופולריים ביותר בקהילת עובדי תעשיית האינטרנט – אתר "הטפט המצחיק":

http://www.jokewallpaper.com

באתר מציע המעצב סטיוון קרמר חלר־פות לטפטים המונפקים על ידי חברות הענק. מדובר בפרודיות על המתרחש בעולם המחשבים ובעולם האמיתי.

אחת מהפרודיות היותר טובות שה־תפרסמו באחרונה, היא פרודיה על מסע הפרסום החדש של־אפל. זו תגובה מהירה למסע פרסום שהוכרז אך לפני שבועות ספורים בוועידת "סיבולד" בסן פרנסיסקו. הוועידה, שבה מתכנ־סים כל המי ומי בתעשיית ההוצאה לאור, נשלטת באופן טבעי ובולט על ידי קהילת אוהדי אפל. כך, למרות שגם ביל גייטס נאם בוועידה, המקום האחרון והמכובד ביותר ברשימת הנוא־מים נשמר לסטיב ג'ובס, המנכ"ל הזמ־ני־קבוע של אפל.

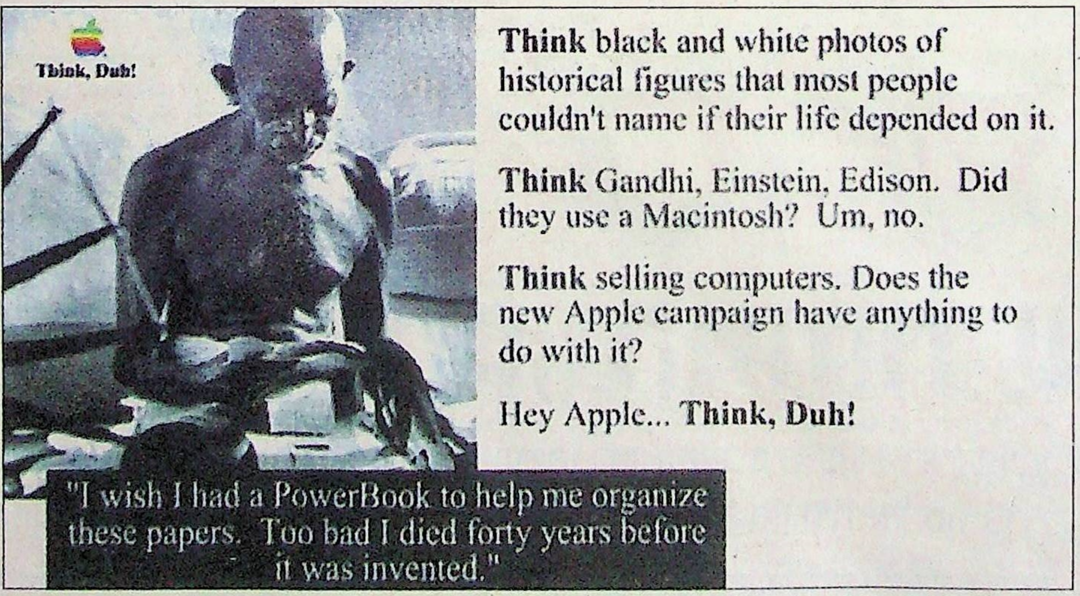
ג'ובס, המקרין תדמית של קליפור־ני לא־פורמלי ("זה קול, ממש קול"), חשף את מסע הפרסום של אפל כשמי־מינו דיוקן ענק של פיקאסו, ומשמאלו איינשטיין. כותרת מסע הפרסום היא "חושבים אחרת".

אחרת ממה? ממיקרוסופט? זה לא נאמר במפורש ולו פעם אחת, למרות שג'ובס חזר ואמר כי כל מערכת הפעלה של אפל אוכלת לארוחת בוקר את מערכת ההפעלה של מיקרוסופט. האם הוצנע המאבק במיקרוסופט משום הסכמים חשאיים עם בעלת הברית החד־דשה? על פי ג'ובס, כלל וכלל לא – מדובר בקונספט פרסומי שהגו שלוש סוכנויות הפרסום החדשות שאפל עובדת איתן. הקונספט הוא: למכור מחשבים כמו נעלי התעמלות.

כולם מכירים את נייקי, אמר ג'ובס, ואיש לא זוכר את המתחרים – למרות שנייקי מעולם לא פירטו בסרטון פר־סומת את עובי הסולייה שלהם. מה הם כן עשו? פרסומות שעושות כבוד לס־פורטאים (וזה, אגב, גם סוד ההצלחה של רשת סמי בורקס בארץ). בסרטון הפרסום המוצג בימים אלה בטלוויזיה האמריקאית, כולו בשחור־לבן, רואים איש פרוע שיער בגיל העמידה המצר־לם מהצד, כמעט כמו בפרופיל משטר־תי, אלא שכשהתמהוני הזרוק מסתובב אל המצלמה, מתברר שלפנינו אלברט איינשטיין. אחריו מגיע מצעד דמויות כגון בוב דילן, ג'ון לנון, מרטין לותר קינג, מוחמד עלי, גנדי, היצ'קוק, פי־קאסו, אדיסון, מרתה גרהם ועוד טרא־בל־מייקרים אמריקאים שבסופו של דבר הובילו מהלכים של קידמה תרבו־תית וחברתית, ועיצבו את פני החברה האמריקאית בשנים שבהן המנכ"לים שהקיפו אותי בתערוכת סיבולד עוד היו בתיכון.

כל הדמויות האלה, על פי אפל, "חשבו אחרת", והחשיבה המקורית מעידה כמובן גם על תדמיתם של רוכשי המחשבים. במיוחד מרשים דיו־קנה של רוזה פרקס שהובילה את המאבק נגד הפרדה באוטובוסים, משום שחברת אפל בחרה להזכיר אותה לעולם על ידי הגדלת דיוקנה לממדים על־טבעיים ומריחתו על אוטובוס צי־בורי. "אנו מאמינים שאנשים עם רעיון והתלהבות יכולים לשנות את העולם", אומר ג'ובס. "אותם אלה שלא רק רוצים לעשות את הג'וב שלהם, אלא גם לשנות את העולם".

מסע הפרסום החדש של אפל סופג גם ביקורת. המבקרים טוענים, כי עם הכל הכבוד לאיינשטיין ולגנדי, הם לא הגיעו לאן שהגיעו בעזרת מקינטוש. כפי שמומחש בפרודיה על מסע הפר־סום של אפל, גנדי כתב על נייר, לא על דיסקטים. ועם זאת, גם המבקרים מודים שמסע הפרסום של אפל הגיע ברגע האחרון, לחזק את הדימוי העצמי של קהילת משתמשי המקינטוש, שברגע נמצא בקרשים.



"חבל שהפאואר־בוק הומצא 40 שנה לאחר מותי" – גנדי בפרודיה על מסע הפרסום החדש של אפל

מלבד זאת, נראה כי מסע הפרסום החדש עונה על עוד כמה צרכים: הוא נמנע מעימות עם מיקרוסופט, והוא נמנע מנקיטת השם המפורש "מקינ־טוש". זה אינו מקרה. גם בהרצאתו לפני קהל משתתפי ועידת סיבולד נמנע ג'ובס באופן ברור מאזכור השם "מקינטוש", ובמקום זאת קרא למחשב "אפל". האם ההפתעה של השנה הבאה תהיה מחשב חדש לחלוטין? ואולי זומם ג'ובס להפוך את המקינטוש למערכת הפעלה, כפי שעשה למחשב "נקסט"? השמועות בקהילת המקינטוש מדברות על כך שמערכת ההפעלה הבאה של המקינטוש, ה"רפסודי", תפעל גם על מחשבי אינטל.

געגועים להר סיני

גולש ששוטט ברשת בסוכות, שלח לי הפניה לאתר המכריז על לא פחות מאשר "האירוע הגדול ביותר מאז מתן תורה!". זהו ציטוט מפי המארגנים, שמ־סבירים: "מאז מתן תורה לא היה אירוע שבו כל כך הרבה יהודים עשו את אותו הדבר, יחד, בו בזמן", כך לפי יוזמי האירוע של "שבוע הווב היהודי, הפס־טיבל הווירטואלי הראשון לתרבות וחינוך יהודי". הם מצפים ללא־פחות מ-600 אלף מבקרים, כמספר היהודים שיצאו ממצרים לפני 3,700 שנה. מרטין קמינר, יהודי מניו יורק העוסק בלומדה, הוא המוח מאחורי האירוע. קמינר הגה את הרעיון לאחר שספר ברשת 5,000 אתרים יהודיים: מתברר שלכל 100 יהודים מרושתים יש אתר. הוא מעריך כי ב־85% מבתי היהודים בארה"ב שבהם יש ילדים יש חיבור לאינטרנט, וכשני שליש מקוראי הפי־רסומים היהודיים הם "גולשים פעי־לים".

בפסטיבל עצמו מבטיחים המארג־נים קישורים של טכנולוגיה ותוכן, חומר מקורי מיוחד ועוד ועוד. האירוע יתחיל ב־22 בפברואר, אז למה אנחנו ממהרים לדווח עליו כבר עכשיו? כי ההרשמה החלה. יש לכם אתר, ואתם רוצים להתחבר? בבקשה: http://www.jww.org, ותכינו את הא־רנק. קישור קטן בלי תמונה אל האתר שלכם עולה 25 דולר, והמחירים מגי־עים עד 100 דולר לאזכור של חמישה ימים בלוח האירועים. אכן, במתן תורה המחירים היו נוחים יותר, אבל זאת היתה חגיגה שכנראה לא תחזור שנית.



המודמים רועמים, המוזות שותקות

מצב הרוק הישראלי ברשת רחוק מלהשביע רצון. חברות התקליטים עדיין לא הפנימו את המדיום, והאמנים נאלצים לבצע התגנבות יחידים. על מוסיקה מזרחית אין מה לדבר

עינת כתב

סקירה של אתרי המוסיקה הישראלית קובעת: מצב הרוק ברשת עגום. התחזית – אופטימית (כך לפחות לפי חברות התקליטים). זמרים רבים מתגאים בלפחות שני אתרים על שמם ועוד כמה אזכורים ברשת, אבל יש גם הרבה שלא. פבלו רוזנברג? רמי קליינשטיין? צביקה פיק? הם לא כאן.

חברות התקליטים, שלהן הממון והיכולת לשווק את אמניהן דרך האינטרנט, לא מצליחות מי יודע מה לעשות את זה. מכל חברות התקליטים בארץ, רק להד ארצי יש אתר. לאתר של הליקוז עדיין לא ניתן להיכנס. הוא בבנייה. אן־אם־סי יקימו אתר בקרוב. בנענע דיסק התחילו להקים אתר, אבל העבודה עליו התעכבה, ובפונוקול עובדים על זה, אבל לא בדחיפות עליונה.

מה צריך להיות באתר מוסיקה טוב? גרפיקה טובה לעיניים, ועדיף שתהיה במתכונת עטיפת התקליטור שניתן למצוא בחנויות, כחלק ממסע יחסי הציבור (אבל שלא תעלה לאט מדי), מוסיקה טובה לאוזניים, עדיף מתוך הדיסק, וגם את הצ'ופר של האינטרנט – חומר חדש, מסמכים שלא פורסמו, קצת על הקורה מאחורי הקלעים, הגיגים פרטיים של האמן, תמונות. בעצם, הכל.

האתר של הד ארצי הוא למעשה קניון אינטראקטיווי, המציע את שלל מוצרי החברה: דיסקים, ספרים, סי.די־רומים וקלטות וידאו. קטגוריה אחת מציגה את האמנים בשדרת האמנים. כל אחד מהאמנים מקבל תמונה וטקסט קצר (חצי עמוד), במקרה הטוב. שבעה אמנים מתוך 21 המוצגים בשדרה מיוצגים בתמונה בלבד, כי העמוד שלהם "Under Construction". או "לא נמצא". או "בטיפול". וכך קורה שלהקה כמו נקמת הטרקטור לא מקבלת ייצוג הולם באתר הגדול של חברת התקליטים שלה. רק ארבעה אמנים, העונים לשמות אביב גפן, שלמה ארצי, גידי גוב ודני סנדרסון, מציגים בשדרה את האתרים הרשמיים שלהם. גפן וארצי הפציצו באתרים שבהם אפשר לראות ולשמוע קטעים, לקרוא את מלות השירים ועוד. לגוב אתר חביב וציורי שמכיל את הדיסקוגרפיה שלו, קורות חיים ולא הרבה יותר מזה, ודני סנדרסון מגיש אתר חמוד ביותר. חבל רק שאי אפשר להוריד קטעים לשמיעה.

יובל קליין, הד ארצי און־ליין: "האתר מטפל בכל מה שקשור למוצרים של הד ארצי: בקשר ישיר עם הלקוח, דיוור ישיר, מכירה ישירה ללקוחות".

מתי הוקם האתר?

"האתר התחיל להיבנות לפני שנה בערך, על ידי חברת ונטורה, והיא עדיין מחזיקה ומטפלת בו".

מי החליט להקים אתר באינטרנט?

"האתר הוקם מתוך רצון פנימי שלנו, ומתוך הבנה שבסופו של דבר האינטרנט יתפוס מקום חשוב בהעברת מידע. ניסינו להיות חדשניים, אבל אנחנו עדיין צריכים לשפר את האתר".

לשליש מהאמנים בשדרת האמנים אין אתרים.

"כן, אבל תראי איזו השקעה השקענו באתרים של גידי גוב, שלמה ארצי, אביב גפן ודני סנדרסון. צעד אחר צעד, לכל האמנים יהיו אתרים".

מי מחליט שלדני סנדרסון יהיה אתר מושקע, ולנקמת הטרקטור לא?

"זאת היתה החלטה לקחת ארבעה אמנים מובילים ולעשות להם אתרים. כל חודשיים־שלושה נעשה עוד אתר ועוד אתר, עד שיהיו אתרים לכל אחד מהאמנים".

אז אם מגיע אליכם אסף אמדורסקי נגיד, ומבקש אתר, תגידו לו להמתין

בסבלנות?

"לא. תראי את בנות פסיה. עוד לפני שהתחלנו לעבוד על הפרויקט בא בועז פייפר מבנות פסיה והביא לנו הכל, ולכן גם הצלחנו להוציא את הפרויקט ברמה הזאת. אנחנו נותנים להם את הבית והם באים עם היוזמה והרצון. זה נכון גם לגבי המוסיקה שלהם".

דן תורן לא הלך איתכם, והקים אתר מדהים בעצמו.

"כשהוא עשה את זה הוא לא היה מרדע לאפשרות לעשות את זה בהד ארצי. אנחנו נחבר את האתר שלו לאתר שלנו".

מי האמן הבא בתור?

"היי פייב. מצאנו אתר מדליק שעשתה ילדה בת 12 וחצי, ומיד חיברנו אותה אלינו בלינק ובקרוב היא תראיין את הלהקה. עוד מעט נתחיל לראות אקשן".

שידורים חיים?

"האירוע הבא יהיה של טייק ד'ת"

דן תורן, אחד מאמני השדרה של הד ארצי שקיבל תמונה ועמוד, לא ממש חיכה להתקדמות האיטית של הרוק ברשת ופתח בשבוע שעבר אתר משלו, שראוי לכל השבחים: גם נראה טוב מבחינה גרפית וגם משלב את עבודותיו של האיש – המוסיקה, הרדיו, הסיפורים וכל מה שהוא עוד ירצה לשים, בלי תיווך של חברת תקליטים.

תתחדש. איך זה שלך יש אתר?

"אני חושב שזה מקום טוב לשים בו את הדברים שלי. התחלנו לעבוד עליו לפני שנה בערך, זה לקח הרבה זמן כי לא ידענו מה לשים בו וגם עוד לא גמרנו".

לא ניתן, למשל, לקנות את הדיסקים שלך דרך האתר.

"אני לא חושב שזו הנקודה. מי שרוצה לקנות ילך לחנות לקנות. באתר אפשר לדבר איתי, לראות מה יש לי להגיד, לקרוא סיפורים שכתבתי ושלא פורסמו. זה אתר אמנות".

מתי נשמע ונראה אותך לייב?

"אוהו. זה דבר שנראה לי שאני אעשה. אפשר דרך האולפן של רדיוס עם הזבובים, כי יש לנו חומר באנגלית, ואז נרצה לפרסם את זה בהרבה מקומות".

האתר של חברת הליקון מתגלה במנועי חיפוש, אבל אי אפשר להיכנס אליו מכיוון שהוא עדיין לא קיים.

גיא אילון, מנהל המחלקה הבינלאומית, למה אי אפשר להיכנס לאתר של הליקון?

"האתר בבנייה. חשבנו שכבר אפשר לפרסם אותו, כי הוא היה אמור לצאת, אבל אז שינינו את הקונספט וזה התאחר".

מי החליט להקים אתר?

"זה בא ממני. באתר ניתן להשתמש לכמה מטרות: להיות בקשר ישיר עם הצרכנים, כדי למכור ישר מהאתר, כי יש קהל מאוד גדול שלא מגיע לחנויות תקליטים. וגם כדי להיות חלק ממה שקורה בעולם".

האמנים לא דרשו?

"זה לא הגיע מהאמנים. יש אמנים שלנו שיש להם אתרים: אבטיפוס, נונה. הסיפור הוא שהחלטנו כהחלטה אסטרטגית של החברה, כמו ורנר ווירג'ין, להקים אתר של חברת תקליטים. חלק מהאמנים שלנו הם אמני הבית, למשל ריטה ורמי קליינשטיין. אם האתר שלנו היה עולה בזמן כפי שתכננו, אז היתה אפשרות לעשות להם אתרים. היום אין להם אתרים. היתה לנו כוונה להרים אתר מאוד גדול, אבל מכיוון שהוא משתהה, גם הם לא מקבלים את מה שהם צריכים לקבל".

ובכל זאת, מתי נוכל לראות אותם ברשת?

"לא רוצה להגיד. כבר אמרתי פעם אחת, וזה לא יצא".

ובינתיים, באתר של נונה אפשר לראות את הקליפים, לשמוע את המוסיקה ובעיקר לראות את נונה – והרבה: נונה הבת ונונה הבן מצטלמים לשערי עיתונים שונים (חבל שלא פירסמו את הכתבות המלאות) ומצטלמים לקליפים, אפשר להתעדכן איפה התראיינה נונה בזמן האחרון, ובקיצור – כל מה שאפשר לבקש. משיטוט באתר עולה בבירור כי השיווק של נונה אחיד לגמרי: האתר נותן למי שנכנס אליו להרגיש בדיוק את אותה נונה שרואים בטלוויזיה וקוראים בעיתונים.

גם אמני אן־אם־סי לא מיוצגים ברשת, אבל הנה אתר שמוכיח שללהקה אחת עוד יש תעוזה. שב"ק ס' מציגים את עצמם בעצמם. כניסה ל"ארץ השוף" מגלה מילון שכולל הסברים למלים שהם משתמשים בהן באופן קבוע, ב"מרזיאון" מוצגות פיסות נייר שעליהן נכתבו השירים במקור, ויש עוד כל מיני בדיחות פרטיות שעוברות לא רע בכלל, כמו "יוסי פיין תמיד מאחר" וכאלה.

עוד אמן של אן־אם־סי שלא ממש מחכה לחברת התקליטים הוא יזהר אשדות. אשדות ידוע כחלוץ אינטרנט, שהקים אתר משלו כבר לפני שנתיים. ביום חמישי האחרון הוא נתן הופעה בהארד רוק קפה, ששודרה גם בשידור חי באר־דיו בלבד באתר של קרלסברג. מוזר? מעניין? באתר "סוניקנט", המובא אלינו מניו יורק, זה קורה בכל שבוע, עם כמה להקות, ושם גם שולחים הודעות מראש בדואר אלקטרוני.

יזהר אשדות, אתה היית האמן הראשון בישראל שהיה לו אתר?

"עד כמה שידוע לי, כן".

אם היית מחכה לחברת התקליטים שלך, עד היום לא היה לך אתר.

"כן, אין תגובה. חברת תקליטים זה בכל זאת גוף גדול יותר. לי, כאדם פרטי או כאמן, היה קל יותר. חברת תקליטים זה מסובך יותר".

והשבוע זה היה השידור החי הראשון באינטרנט?

"כן. זאת היתה היוזמה של קרלסברג. זה שידור חי באודיו ולא בווידאו, בווידאו זה עוד קצת מקרטע. אבל אני אוהב את זה, זה כלי עבודה עיקרי שלי. למרות שהיום אני פחות משוטט מפעם, גם כי יש לי פחות זמן וגם כי אני משתמש בזה ככלי עבודה. אני רואה יותר דואר אלקטרוני מאשר את תיבת הדואר הפיסית שלי".

במה האתר שלך משרת אותך?

"האתר שלי הוא אמצעי שיווקי ואמצעי פרסום. יש לו הרבה יתרונות. אדם שנכנס לאינטרנט יותר אקטיווי, והוא יחזור לאתר הזה. השירות שאני נותן לאנשים זה קטעים משירים, טקסטים, יש תחושה שהוא מקבל יותר ממה שנותן התקליט שלי. יש לי אפשרות ליצור קשר. אני לא עונה למכתבים – אבל לאי־מייל כן".

בולטים בחסרונם ברשת אמני נענע דיסק, רמי פורטיס וברי סחרוף. חתימתו של סחרוף מופיעה באתר שדווקא נראה מעניין, אבל אין בו כלום פרט לחתימת האליל.

רמי פורטיס, איך זה שלך אין אתר באינטרנט?

"היה לי איזה אתר שלא אני עשיתי, אתר מעריצים לא רשמי, אבל הוא נסגר. אין פה מודעות לשום דבר. אני גלשן ידוע, אבל לא של אתרי מוסיקה ישראלית. כנראה שזה לא מספיק מעניין. זה לא בעיה לעשות את זה, אבל זה צריך לבוא מחברת התקליטים. בעתיד הקרוב כולם יצטרכו למכור דרך האינטרנט, אבל פה מעדיפים ללכת לדן שילון בשביל יחסי ציבור. כנראה שהכל מחוסר מודעות או מחוסר הבנה. את יודעת מה, אני עובד עכשיו על תקליט עם שלומי ברכה, אני הולך לשאול אותו".

פונוקול לא מקימה בינתיים אתר, למרות ש"כולם און־ליין בטירוף", כפי שאומר אורן קריסטל, מנהל אמנים ורפרטואר בחברה, שגם מסר כי אתר רשמי בוודאי יקום בתחילת השנה הבאה. בינתיים ניתן לרכוש את התקליטים של טראסט אין טראנס ושל מיקו והראל באתר של בום רקורדס. השבוע הוקם אתר חדש ללהקת דראם נ' בייס, "ג'ימיני קריקט" שמו, ולטריפונס יש אתר מרשים. עדיין עיקר הייצוג הוא בחנויות.

לנוכח המצב בחברות התקליטים הגדולות, הגילוי שבשוק המוסיקה המזרחית לא שמעו על האינטרנט היה צפוי. באינדקסים המקומיים לא מוזכר אף אמן מזרחי. אולפני קיסר והמפיק בן מוש הופתעו מעצם השאלה, וננסי ברנדס, שמחובר לרשת, מעיד שאף פעם לא נתקל באתר כזה. אפילו מצבה לזכרו של זהר ארגוב לא נמצאה.

ולסיום, תחזית אופטימית והוכחה שהנה אפשר לשרת כראוי את קהל היעד: שני אתרים מכובדים הם האתר של התזמורת הפילהרמונית הישראלית ושל האופרה הישראלית. בשניהם ניתן להזמין כרטיסים לקונצרטים, ובאתר של האופרה הישראלית ניתן גם לעשות זאת אחרי הצצה במפת אזורי הישיבה.

בשבוע הבא: שוק הבידור

האתרים שהוזכרו בכתבה:

- הד ארצי: http://www.hed-arzi.co.il
- הליקון: http://www.helicon.co.il
- דן תורן: .http://www.dantown.inter.net.il
- נונה: http://www.nona.co.il
- שב"ק ס': http://www.corky.net/shabak
- יזהר אשדות: http://www.ashdot.co.il
- האתר של קרלסברג: http://www.carlsberg.co.il
- סוניקנט: http://www.sonicnet.com
- החתימה של סחרוף: http://www.ibnet.co.il/yoyo/beri
- בום רקורדס: http://www.boomrecords.com
- ג'ימיני קריקט: http://www.neora.com/jungle
- טריפונס: http://actcom.co.il/triponas
- התזמורת הפילהרמונית הישראלית: http://www.ipo.co.il
- האופרה הישראלית: http://www.israel-opera.co.il

אתרים נוספים:

- להקת אבטיפוס: http://www.winhelp.co.il/helicon/avtipus (שירים, תמונות ואקורדים)
- האתר הלא רשמי של איפה הילד: http://www.bayside.net/users/fishenzon/yeled (לא מבריק גרפית)
- עמוד המעריצים של שלמה ארצי: http://www.geocities.com/broadway/7898/ hebrew.htm (לא מעורכן)
- האתר הרשמי של דיוויד ברוזה: http://www.broza.com
- יהודה פוליקר: http://vin.inter.net.il
- האתר של אתניקס: http://www.ordisk.co.il/ethnix (ניתן לרכוש מוצרים של הלהקה)
- אריק רודיך: http://www.atheist.org.il/arik
- האתר של סי היימן: http://www.walla.co.il/online/allstars/si_h/index.html (כולל עדכוני הופעות, לוח שידורים של תוכניתה ברדיו, ובקרוב גם קליפ).
- אתר באנגלית למכירת כרטיסים להופעות של דיוויד ברוזה, מתי כספי ואחינועם ניני בחו"ל: http://www.israelmusic.com
- מגזין מוסיקה ברשת עם לינקים לאתרי מוסיקה, מחשבים ואינטרנט. http://www.act.co.il



תראו מה שהעכבר הביא על

ספייס גירלס

נא להכיר: מלאני ב', מלאני ס', ויקטוריה, אמה וג'רי. חמש בנות בריטיות חביבות מבית טוב שהצליחו בתוך שנה וחצי לעורר סביבן היסטריה עולמית שלא היתה כדוגמתה זמן רב, ועדיין אף אחד לא מבין למה. הן לא ממש יפות, והביקורת לא בדיוק סוגדת להן, דבר שלא מפריע למיליוני מעריצים מכל רחבי העולם לצרוך כל מוצר החתום בידי הבנות או נושא את תמונתן.

גילן הממוצע אינו יותר מ־23 וחצי, ובשנה האחרונה כל אחת מהן הרוויחה יותר מ־21 מיליון דולר. עבודה קשה? מתברר שלא. עבור פרסומת ל"פפסי" שלשלה כל אחת מהן לכיסה לא פחות ממיליון פאונד.

ג'רי האדמונית (ג'ינג'ר ספייס) הלכה בדרכן של מרילין מונרו ומדונה, והצטלמה לפרנסתה, לפני שנים, בכל מיני תנוחות ארוטיות שלא משאירות הרבה מקום לדמיון. מגזין שפירסם באחרונה את התמונות נמכר כמו לחמניות טריות, בעיקר למעריצים קטינים. הורים מודאגים הקימו קול צעקה, חברת התקליטים איימה בתביעת מיליונים והצלם צחק כל הדרך אל הבנק.

ולטראומות: הדבר הנורא ביותר שקרה לויקטוריה (פוש ספייס), חובבת מושבעת של בגדים, מוצרי אופנה ומותרות, היה כשבטעות שפכה יין אדום על חליפת הארמני היקרה שלה (כך ממש כתוב באתר הרשמי של הבנות). מלאני ב' (סקארי ספייס), הפופולרית בבנות, סבלה בילדותה מילדים שכינו אותה "ראש אננס", בשל רעמת השיער הענקית שהיא מטפחת בשקידה. עם מלאני ס' (ספורטי ספייס) לא מומלץ להתעסק יותר מדי. לפני השינה היא מקפידה לעשות לא פחות מ־50 כפיפות בטן. בנוסף היא נוהגת להרים משקולות כבדות. שמועות זדוניות גורסות שארבע מתוך חמש הבנות הן בעצם גברים או גברים־לשעבר. מיותר לציין שמצד הבנות מגיעה הכחשה נחרצת.

מי שלבטח יודע את האמת הוא לא אחר מג'ורג מייקל, שבטעות נכנס אל חדר ההלבשה של הלהקה וחזה בנפלאותיה של אמה (בייבי ספייס), שחולשתה העיקרית היא אכילה כפייתית של דונאטס. לדבריה, היא מסוגלת לחסל 100 סופגניות עם חור בעשר דקות.

מעמדן של הבנות באינטרנט אינו מן היציבים. הלהקה מחזיקה בתואר המפוקפק "להקת הבנות הכי שנואה ברשת". ללהקה יש לא פחות אתרי "שונאים" מאתרי מעריצים, עד כדי כך ש"יהאו!" הקדיש קטגוריה נפרדת לאתרי אנטי־ספייס, הכוללת יותר מ־50(!) אתרים.

אתרי השטנה מפוצצים בעשרות מאמרים וביקורות נגד הלהקה, לצד תמונות לא מחמיאות של הבנות. בנוסף ניתן להוריד משחק מחשב משעשע שמטרתו אחת: לחסל את חברות הלהקה. בהצלחה.

- http://www.virginrecords.com/spice_girls/spice.html
- http://members.aol.com/mike3500/index.html
- http://www.geocities.com/SunsetStrip/Palladium/9864/spicepage.html
- http://www.geocities.com/SunsetStrip/Studio/7654

אתרי אנטי-ספייס גירלס

- http://www.geocities.com/TimesSquare/Arcade/8281/spice.html
- http://www.vianet.net.au/~jee
- http://www.geocities.com/CollegePark/Union/9350/hq.htm
- http://www.geocities.com/~-needle/spice.htm

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

וריסקת לרעך כמוך

העלילה מופרכת, הדמויות קלישאיות, והאקשן פשוט מעולה. בינתיים רק בסוני פלייסטיישן

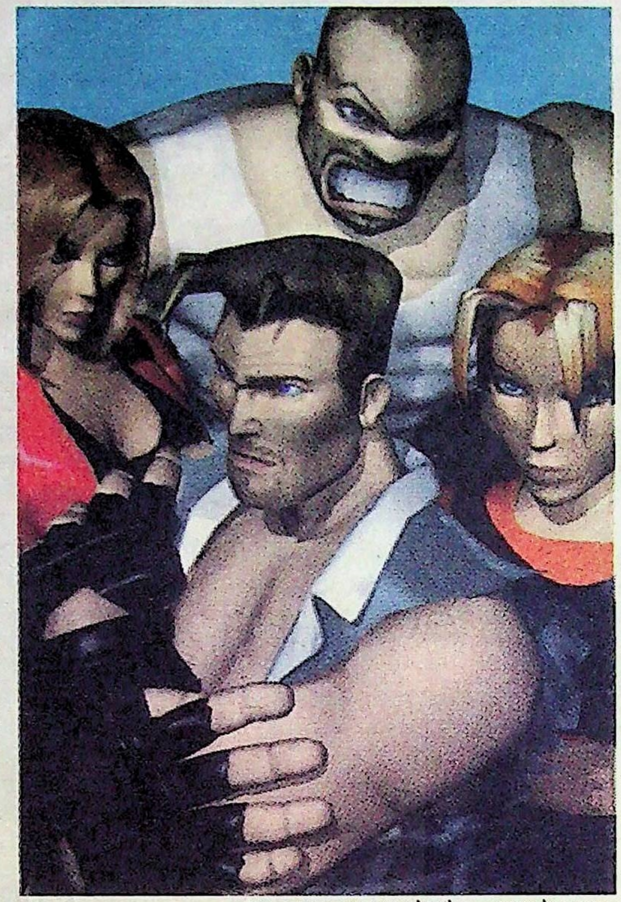
דפנה לוי־ינוביץ

כמו כל וידוי מביך, גם החשיפה האישית האינטימית שלהלן עתידה להעלות סומק בלחיי. אז ככה: הרשע המרושע ביותר שאני מסוגלת לשלוף מהמותן הוא, עדיין, אלימלך זורקין. זורקין, האיש הרע של חסמב"ה, היה – בשביל מי שגדל בתקופה נטולת מגה־בייטים אשר בה התוכנית "אות אות אות" נחשבה אירוע אקשן פראי – השטן בהתגלמותו, אשמדאי, נבל בן נבלים, יימח שמו. שנים של שכנוע עצמי הצליחו למחות את דמותו המבעיתה מחלר־מותי, אבל גם בזה לא היה די, והפגישה המחודשת עם זורקין עדיין גרמה ללבי לנתר ולהחסיר פעימה.

זורקין, או בשמו הבדוי "דוקטור זנג", הוא האיש הרע של "כוח הלחימה" ("פייטינג פורס") – ולמרות שלא בטוח בכלל שיגאל מר־סינזון המנוח חלם שיציר דמיונו יככב במשחק אקשן ממוחשב, הוא עושה זאת בהצלחה לא מועטה.

העלילה של "כוח לחימה" קלישאית כל כך, שרשע זורקינאי היה אכן הדמות השנואה המתבקשת כאן. זנג בעל העיניים האפורות הוא פרופסור מטורף וגדל מידות, גאון מבוזבז שיצא לתרבות רעה. כמו בעשרות ספרים, סרטים ובעיקר חוברות קומיקס, גם זנג שלנו היה סוכן ממשלתי, שסיכן את נפשו לטובת המולדת באין־ספור הזד־מנויות. גאוניותו המופרזת, כמו גם העניין העמוק שלו בתיאולו־גיה, סובבו אצלו איזה בורג במוח לכיוון הלא נכון, והוא החל לשכנע את עצמו ואת קהל המעריצים שהלך והתקבץ סביבו, כי סוף העולם קרב. הצרה היא שהמילניום בא וחלף לו ושום דבר לא קרה וזנג, שבינתיים הפך למגלומניאק וחשש לאבד את חיבת הה־מונים, החליט לארגן את סוף העולם בעצמו. הוא ובני משפחתו לקחו סמים סינתטיים שזנג יצר בהזמנת הממשלה, מה שהעניק להם כוחות־על, שבעזרתם הם מקווים להרב את האנושות.

הטובים נכנסים לתמונה כשסנפר, מי שהיה אסיסטנט של זנג במעבדתו השטנית, מגלה לפתע פן מצפוני באישיותו, ומחליט לקרוא לכוח הלחימה כדי שיציל את העולם.



"כוח הלחימה". אלימלך זורקין, גרסת סוני

גם כוח הלחימה שמורכב מארבעה מופלאים סטריאוטיפי במידה לא מבוטלת. בראש הכוח עומדת דמות פסבדו־פמיניסטית ושמה מייס דניאלס, צעירה בת 21, חטובה להפליא כמובן, בלונדינית ירוקת עין, ששמה ויתרונותיה הפיסיולוגיים הולכים לפניה. כצפוי, היא משתמשת במיניותה השופעת בלי הרף, ובסיפור הרקע היא מתוארת, אבוי, כמי שחובבת "תאווה ודם".

לתפקיד סגן המפקד לוהק הוק מנסון, בן 26, בלונדיני אף הוא ותכול עיניים, שהיה (אל תצחקו) מתנגד ידוע לכל המשטרים הלא צודקים ברחבי תבל. אלאנה מקנדריק, הדמות השלישית בכוח, אינה, למרבה ההפתעה, רופאת שיניים מברית המועצות לשעבר, אלא תלמידת תיכון מוזרה ובעלת כוחות על־טבעיים, שנחטפה בעבר על ידי דוקטור זנג, אשר זמם להוליד עמה ילד, ועתה היא יוצאת לחפש נקמה. לטריו הסימפטי הזה יש תוספת חביבה, בן "הד מרסק" ג'קסון, היחיד שאינו בלונדיני אלא בעל רעמה ירוקה, שהוא למעשה אסיר עולם בעל חזה ברוחב של נתיבי אילון צפון.

על העלילה השחוקה עד גיחוך מחפה הגרפיקה המופלאה והתלת־ממדית, ושפע ההפתעות: מלבד ארסנל הנשק הבסיסי, השחק־נים יכולים לפרק חפצים מהנוף, לתלוש למכונית את הגלגלים ולזרוק על הרעים, לעקור את המנוע ולהטיח אותו בעוצמה במי־שרודפים אחריהם וכו'.

האינטראקטיוויות משובחת: אפשר לרסק חפצים, להזיז דברים ולנוע במסלולים שונים, כך שכל כניסה למשחק מאפשרת חוויה בנופים אחרים. המרדפים נעים מבנייני משרדים אל הרכבת, לאיים מסתוריים ולרחובות שבהם אזרחים לכאורה תמימים מתנפלים על הטובים ללא הכנה מראש. כל גיבור מצויד במגוון של כ־50 תנו־עות לחימה שונות, שאותן הוא יכול להפגין בשבע רמות המשחק. אפשר להרהיב עוז ולהילחם נגד יותר מרשע אחד בבת אחת, ואז מתברר כי לדמויות הגרוטסקיות הללו יש לא רק שרירים אלא גם אישיות, גם אם מחורבנת למדי.

"כוח הלחימה", משחק לחימה לפלייסטיישן של סוני. גרסת הפי.סי תצא לשוק בימים הקרובים.

אצא לי השוקה

רובושופר יביא לכם סחורה מובחרת ממדפי האינטרנט במחיר נמוך

אניטה מיכאלי

גם אם התרגלתם לפינוק אטומי, ובסופרמרקט השכונתי שלכם עושים משלוחים, אורזים את הקפואים בשקיות טרמיות ומצרפים למשלוח דוגמיות של גבינת עזים – רבים הסיכויים שבכל זאת תראו ב"רובושופר" שירות שתורם לעלייה ברמת החיים.

רובושופר, או בשפת אמו (אנגלית) – הרובוט הקניין, הוא רובוט שמסייע למי שקונים דרך האינטרנט לשפר ביצועים. הרובוט מסייר בשבילכם ברשת, מחפש מבצעים והוזלות, בודק ומשווה מחירים – וחוזר אליכם בהקדם האפשרי עם רשימת אתרים מומל־צת, שבהם תוכלו להשיג את הסחורה במחירים הטובים ביותר באותה שעה.

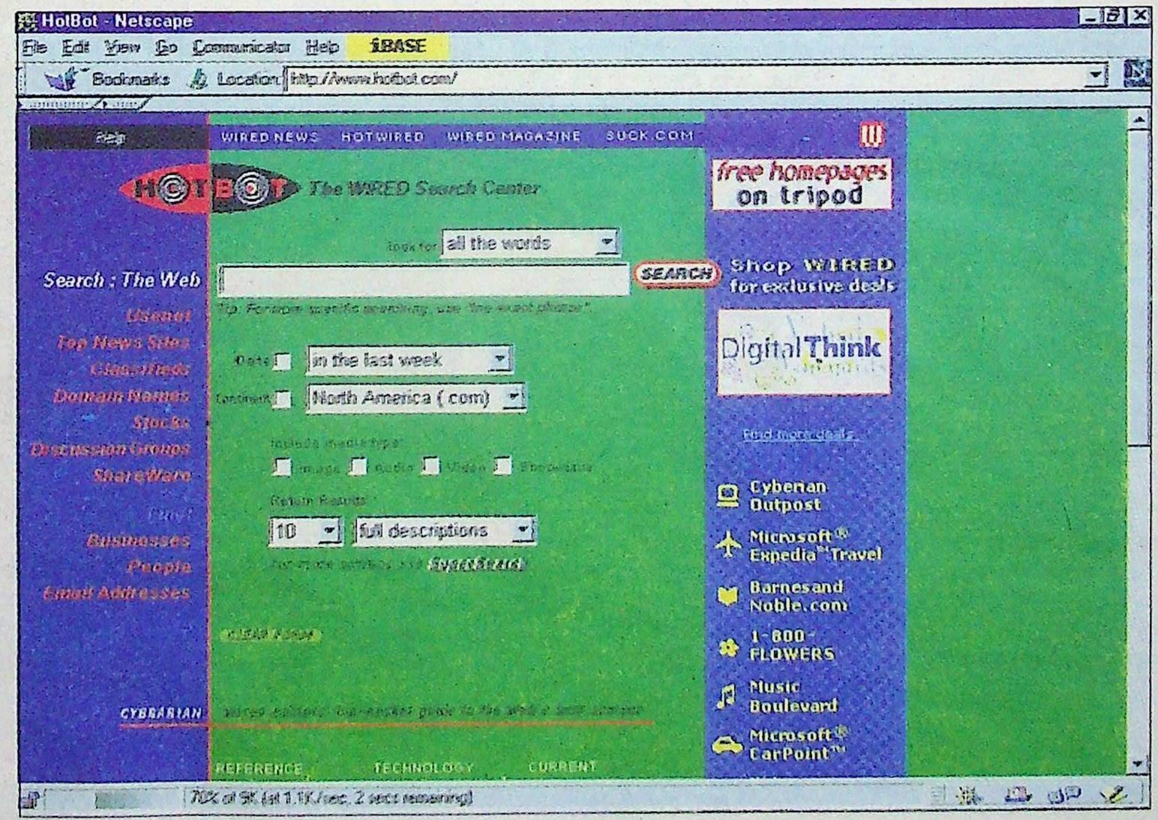
רובושופר הוא למעשה רובוט וירטואלי, ושיטוטיו בחנויות תבל וירטואליים אף הם. התוכנה נכתבה כדי לחסוך מגולשי האינטר־נט את הצורך לכתת את עכבריהם בעצמם מאתר לאתר. מסקרים שונים עולה כי רוב הנוהגים לקנות ברשת – בין אם מדובר בתק־ליטורים, ספרים, תוכנות, חומרה ואפילו מכוניות – מעדיפים את הרשת על פני חנויות גשמיות, מאחר ששיטת קניות זו נתפשת כחסכונית בזמן ובאנרגיה. מאחר שבמאות אלפי האתרים ברשת יש לא מעט אתרים המציעים למכירה את אותה סחורה במחירים שונים, מצאו הגולשים את עצמם מבלים שעות בחיפושים, דילו־גים מאתר לאתר והשוואת מחירים.

רובושופר מאפשר למשתמש להגדיר מה בדיוק הוא מעוניין לרכוש ובאיזה תנאים. לאחר שהוא שב משיטוטיו, הוא מציג דו"ח מפורט של ממצאיו, ומאפשר למשתמשים להחליט באיזו כתובת הם מעדיפים לקנות.

כדי לקצר את זמן החיפוש פועל רובושופר ברקע, בזמן שהגר־לשים גולשים להנאתם. הוא גם שומר לעצמו מאגר מידע ובו רשימת חנויות וירטואליות מסוגים שונים, ובכל פעם שהמשתמש בו מתחבר לאינטרנט הוא בודק ומעדכן את אותו מאגר, מוסיף אליו חנויות חדשות שנפתחו מאז הביקור האחרון ומוחק את אלה שנסגרו. ברגע שרובושופר מתבקש למצוא פריט ספציפי, הוא מאתר ומקטלג גם מאמרים וביקורות על פריט זה, כדי לאפשר למתלבטים להחליט אם זה אכן מה שהם חיפשו, ואם כדאי להם להשקיע בפריט את המחיר המבוקש.

רובושופר מתאים לעבודה עם נטסקייפ או אקספלורר 3 ומע־לה, הוא תופס 400 קילובייט, והכי חשוב – הוא מחולק בחינם.

http://www.roboshopper.com



כולם נהנים מאוד להתבכיין שאי אפשר למצוא כלום באינטרנט. נכון שיש, אם לנקוט בלשון המעטה, יותר מדי מידע. אבל אפשר למצוא אותו, צריך רק לדעת לחפש. מנועי החיפוש מנסים למצוא פתרון שיקל על גישה למסמכים ספציפיים, כל מנוע והפתרון שלו. אנחנו ממליצים על HotBot, מנוע החיפוש של Wired.

היכנסו ל: http://www.hotbot.com, ואם האופציות לא מספיקות, הקישו נא על כפתור ה"סופר סרץ'", ותקבלו עוד אופציות מיון. זה אמור להספיק, או לפחות לקרב אתכם עוד קצת אל המטרה.



כלי גלישה לנכים

הרשת היא של כולם, גם אם מדובר בבעלי מוגבלוית פיסיות. בעזרת מבחר תוכנות יכולים גם עיוורים, חרשים ולקויי למידה להצטרף לחגיגה

דפנה לוי־ינוביץ

המהפכה הממוחשבת, שהולידה את האינטרנט, הולכת ומסתמנת כמהפכה היחידה שאולי תצליח ליישם את שלוש המטרות שאף אחת מן המהפכות הגדולות בהיסטוריה לא הצליחה להשיג: חירות (מוגזמת אולי), אחווה (לפעמים) ושוויון.

שוויון? הרשת מחברת אנשים מכל העולם ומאפשרת להם לתקשר אלה עם אלה, ולא חשוב בני כמה הם, איפה הם גרים או איך הם נראים, כולם שווים – גם אם הם עיוורים, חרשים או בעלי מגבלה פיסית אחרת. בעוד שמוגבלות פיסית עלולה למנוע מן הנכה להגיע לכל מקורות המידע הנגישים לשאר הציבור, ומצמצמת את התקשורת שלו עם הסביבה – באינטרנט הוא יכול לעשות הכל כמו כל אחד אחר. בלחיצת כפתור אפשר לסרוק ארכיונים, מוזיאונים, אוניברסיטאות, מכוני מחקר ומגזינים, לשלוח דואר אלקטרוני או להיכנס לשיחות ועידה עם אין־ספור אנשים אחרים מן הקצה השני של העולם, לבקש בקשות או לשלוח תגובות.

כדי ליהנות מכל יתרונותיה של הרשת, יש להצטייד במכשור ובתוכנות מתאימות. בשבוע שעבר הכריז ממשל קלינטון – יחד עם כמה חברות גדולות בתחום פיתוח חומרה ותוכנה – על מימון תוכנית חדשה לפיתוח אמצעי עזר לבעלי מוגבלויות פיסיות, שיאפשרו להם לעשות שימוש מלא באינטרנט. זה כמה שנים שבאוניברסיטת סטנפורד האמריקאית מתנהל "פרויקט ארכימדס", פרויקט מחקרי שמטרתו לסייע בפיתוחם של כלים שיבטיחו הזדמנות שווה לכל בני האדם בכל הקשור לגישה למידע. אנשי צוותי המחקר אומרים כי הם מנסים לחנך את דור העתיד של מפתחי התוכנות, כדי שהללו ישלבו בתוכנות אלמנטים שיקלו על הנכים את השימוש בטכנולוגיות המידע. כל המחקרים החדשים של ארכימדס נמצאים באתר ערוך היטב המתעדכן לעתים תכופות:

http://kanpai.stanford.edu/arch/front97.html

מאגר מידע נוסף שמיוחד כולו לאמצעי נגישות לאינטרנט למוגבלים פיסית. נקודת התחלה טובה למי שמעוניין להצטייד כראוי:

http://www.yuri.org/webable/index.html

חברת "סופטקווד" הקנדית החלה לשווק באחרונה את "ארגז כלי הנגישות" – חבילה שתשולב בעתיד לתוך תוכנות נפוצות, ואשר נועדה להפוך את האינטרנט לנגישה גם לכ־15% מהאוכלוסייה הסובלים ממגבלות המונעות מהם להשתמש במחשב רגיל. החבילה – שתוצע למפתחי תוכנות – כוללת אלמנטים שיאפשרו שליטה בגודל האותיות על המסך, בשילוב עם מקלדת וירטואלית על המסך. המקלדת החכמה יודעת להתאים את מיקומה על המסך באופן אוטומטי כך שהיא לא תפריע לקריאה של טקסט המופיע עליו, והיא אפילו מעבירה את הסמן אוטומטית בין האלמנטים השונים על המסך (תפריטים, קישורים וכדומה) כדי לחסוך מהמשתמש את הצורך לכוון את המצביע למקום הרצוי. קורא המסך הכלול ב"ארגז כלי הנגישות" ניתן לתכנות מראש, כך שהמשתמש קובע את סדר הקריאה: כותרות, טקסטים, כיתובי תמונות, תיבות דו שיח, תפריטים וכדומה:

http://www.sq.com

כלי עזר לעיוורים

עיוורים שיש להם גישה למחשב לא יכולים ליהנות, למשל, מן העובדה שהרשת מוצפת חדשות כתובות, המתעדכנות בקצב שבו מתעדכנים שידורי הרדיו והטלוויזיה. יש תוכנות רבות שמנסות להתגבר על ליקויים בראייה, על ידי המרת טקסטים כתובים לקובצי קול, והקראת הכתוב באמצעות קול ממוחשב.

חברת בל האמריקאית פיתחה קורא טקסטים משוכלל, שאפשר לשלוט כמעט בכל הפרמטרים שלו, ביניהם קצב הדיבור, גובה הקול, האינטונציה ואפילו ההתנשמויות הווירטואליות של הדמות המדברת. התרגומון הקולי הזה מגיע עם דמויות בילט־אין, כגון גבר, אשה, טיפוס מחוספס, טמבל, ילד ואדם המכור לקפה.

http://www.bell-labs.com/project/tts/index.html

בעלי תיבת דואר אלקטרונית המשתמשים בתוכנת הדואר הנפוצה מאוד יודורה ישמחו לשמוע על פלאג־אין ששמו אמילי (באנגלית זה נראה יותר טוב), היודע להקריא הודעות אי־מייל הכתובות אנגלית, אבל דורש זיכרון גדול:

http://www.bluewolf.net

כדי לשמור על אינטראקטיוויות יש להצטייד בתוכנה שמפעילה את המחשב באמצעות פקודות קוליות, במקום מקלדת או עכבר, וממירה קול למסמכים כתובים – מה שעשוי לסייע לכל משתמשי המחשב שנכותם מגבילה אותם בשימוש במקלדת. אחת החברות הגדולות העוסקות בייצור מערכות הפעלת מחשב באמצעות קול היא "דרגון", ובאתר שלה ניתן למצוא פרטים נוספים על התוכנה:

http://www.dragonsys.com

שיטוט באינטרנט באמצעות תוכנה המקריאה את הכתוב בקול רם עלול להיות בעייתי, בעיקר באתרים העושים שימוש נלהב באופציות גרפיות מסובכות, או כאלה המכילים אלמנטים שהתוכנה לא יודעת לזהות. בני אדם שראייתם חלקית יכולים ליהנות מקריאה באתרים באמצעות הגדלה של האותיות או כיוון עוצמת האור, אבל באתרים רבים לא די באמצעים אלה כדי להבין את הכתוב. אגודת העיוורים הבריטית פתחה במיוחד לשם כך אתר המכיל מידע מקיף על תוכנות מכל העולם שנועדו לסייע לעיוורים או בני אדם שראייתם פגומה לגלוש ברשת, ומלבד הסקירה הממצה יש אינדקס בהיר וברור של אתרים ידידותיים שהכניסה אליהם לא תבלבל את התוכנה שקוראת את הטקסט. בקרוב, מבטיחים באתר, יהיו גם ביקורות על הקולות שמשמיעים קוראי טקסטים שונים.

http://www.rnib.org.uk

גם באתר של "בליינד נט", ארגון בינלאומי של עיוורים ובני משפחותיהם, יש עצות ורעיונות לרוב, פתרונות טכניים והדגמה של תוכנות ומכשירים המקילים על הגישה לרשת:

http://www.blind.net/blindind.html

אגודת העיוורים האמריקאית מבטיחה להדריך את הפונים אליה כיצד להתחבר לרשת ולעבוד עם התוכנות הנפוצות, וטוענת שהדרכה מתאימה תביא כל אחד למומחיות גלישה ראויה בתוך פחות מחודש:

http://nfb.org

עיוורים המתחזקים בעצמם אתרים ברשת, והמעוניינים ליצור קשר עם עיוורים אחרים שקנו להם חלקה בסייברספייס, מוזמנים להירשם ברשת הקשר, שמקפידה לבחון מדי שבוע אתרים חדשים, ולדרג אותם בהתאם לקלות הגישה אליהם. האתר כולל גם הוראות מפורטות לבניית אתר שיהיה ידידותי לעיוור:

http://www.concentric.net/~Jmeddaug/blring

התרגומון האוטומטי לכתב ברייל מאפשר לבחור עמודי טקסט רגילים מן האינטרנט ולהפוך אותם במהירות לעמודים הכתובים בכתב ברייל. אתר התרגומון מספק את השירות לכל עיוור שברשותו מכונה המדפיסה בכתב ברייל:

http://www.access2020.com

חברת טלסנסורי הקליפורנית היא אחת היצרניות של קוראי טקסטים המתרגמים את עמודי הטקסט אוטומטית לכתב ברייל:

http://www.telesensory.com

הגרסה החדשה של הדפדפן אקספלורר של מיקרוסופט מאפשרת לנכים להשתמש במקשים במקום בעכבר. דפדפן אחר, שנבנה למען נכים, קרוי "אופרה", וניתן להוריד אותו מהרשת במבחר שפות ממשק, בהן גרמנית, שוודית, וספרדית:

http://opera.nta.no

כלי עזר לחרשים

"לראות ולשמוע", תוכנית של רשת הבי־בי־סי הבריטית למתקשים בשמיעה, החלה לספק באחרונה שירות חדש, שממנו יכולים ליהנות גולשים בכל העולם: באתר שלה ניתן לצפות מדי יום בסרטון וידאו שבו מתורגמות החדשות לשפת סימנים. אותו אתר סוקר פיתוח חדש של חברת הטלפונים הבריטית: "הראש המדבר". זוהי תוכנה לשיחות ועידה ממוחשבות, המציגה על מסך המחשב ראש אנודי וירטואלי, האומר בקול את הטקסט המוקלד, ועל ידי כך מאפשרים ללקויי ראייה ואפילו לאנשים הקוראים שפתיים להתקשר אלא עם אלה ועם אנשים שומעים אחרים:

http://www.bbc.co.uk/see_hear

"דף ווב", רשת הקשר לחרשים משתמשי האינטרנט, מספקת גם היא מידע רב ובעל ערך, ובאתר שלה יש קישורים לעמודים מעניינים, אפשרות להצטרף לרשימות דואר אלקטרוניות שיעדכנו בחידושים טכנולוגיים ואחרים או לקבוצות דיון של אנשים בעלי בעיות דומות. אגף חביב מאוד באתר הוא "סייברקידז", המוקדש לבעיותיהם של ילדים חרשים, והמכיל המלצות והנחיות לגבי אתרים ידידותיים לילדים, וקבוצות שבהן הם יוכלו למצוא חברים במצב דומה:

http://dww.deafworldweb.org

עזרה לכולם

בין הקהילות הווירטואליות המאוד פופולריות, יש אחת שנוסדה במיוחד לילדים נכים, ילדים חולים או ילדים המרותקים למיטתם באופן זמני. הקהילה מנוהלת על ידי חברת אפל, ומלבד ההזדמנות לפגוש ילדים אחרים, אפשר – כמו בכל קהילה וירטואלית אחרת – להעמיד פנים שהערלם קצת יותר סימפטי ממה שהוא באמת:

http://www.mania.apple.com

אחת הבעיות שלא הרבה מפתחי תוכנה מקדישים לה תשומת לב היא זו של מי שסובלים מקשיי למידה. חברת וידג'ט האמריקאית עוסקת בפיתוח תוכנות בתחום החינוך וההוראה, והיא פיתחה תוכנה המסייעת למי שאינם יודעים קרוא וכתוב או מתקשים בכתיבה, לכתוב טקסטים באמצעות שימוש בשפת סימנים. באתר של וידג'ט אפשר למצוא את התיאוריה שמאחורי שפת הסימנים, פרטים על אפשרויות רכישה של תוכנת התרגום מכתב הסימנים לכתב רגיל וגם פרטים על עזרים אחרים למי שמעוניין למצוא את דרכו באינטרנט, בהם מערכת של מתגים לבעלי מגבלות מוטוריות:

http://www.widgit.com

עמוד קישורים שהכניסה אליו מותרת אך ורק לאתרים שבהם יכולים נכים לשוטט בלא הפרעה ובלא מהמורות טכניות:

http://www.concentric.net/~tlshell/deaf.html

גם החברות הגדולות לא ממש מתעלמות מן הנושא, ואת מה שיש להן לומר אפשר למצוא בכתובות הבאות:

עמוד הפתרונות של אפל לנכים:

http://www2.apple.com./disability/welcome.html

עמוד הפתרונות של מיקרוסופט לנכים:

http://www.microsoft.com/enable

לאן הולך הזיכרון?

לא האנושי, הממוחשב. הפלופי הוותיק מתקרב לסוף הדרך וכבר מדברים על זיכרון הולוגרמי ודיסק קשיח מסיליקון. המומחים מנסים להרגיע, אבל לא כל כך מצליחים

זוכרים את הימים שבהם אפל ששודרג ל־RAM 128K נחשב מחשב משוכלל? האפלים הראשונים אפילו לא צוידו בדיסק קשיח (Hard Drive). אבל בימים אלה, דיסק של גיגהבייט אחד בקושי יכול לענות על הדחף להעלות ולשמור תמונות ברזולוציה גבוהה, קול באיכות של קומפקט דיסק וסרטי וידאו. למרבה המזל, מדד מחירי ה־RAM ממשיך לצנוח, ואילו מידת הדחיסות של המדיה המגנטית גדלה. כמה זמן תימשך המגמה הזו? ומהן החלופות? לאחר שאמרו את המשפט שבלעדיו אי אפשר – "אל תשכחו לגבות את המידע שלכם" – תימצתו המומחים של "Wired" לענייני שמירת מידע את דעתם על עתיד הזיכרון.

WIRED

	מות הדיסק הפלופי	זיכרון מסיליקון	דיסקים של טרהבייט	זיכרון הולוגרמי
קלי	לא סביר	2010	לא סביר	2007
חן	2001	לא סביר	2004	2004
הואגלאנד	עכשיו	לא סביר	2006	1002
רייך	2000	לא סביר	2015	2010
השורה התחתונה	2000	לא סביר	2010	2006

ג'והן קלי. מנהל שיווק בתחום טכנולוגיית שמירת המידע, בחברת דיגיטל אקוויפטמנטפ

טד חן, סגן נשיא לענייני שיווק בחברת סטורג' דיימנשנס

אל הוגלאנד, מייסד ומנהל המכון לטכנולוגיית שמירת המידע באוניברסיטת סנטה קלארה

רוג'ר רייך, מנהל השיווק בתחום הטכנולוגיה, חברת מקסטור

מתי יהפכו דיסקי הפלופי למוצג מוזיאוני? לדברי רייך, "העלות של טכנולוגיה פלופטית או של טכנולוגיית DVD־RAM תהיה נמוכה בתוך כמה שנים". צ'ן מסכים כי DVD־RAM, הדיסקטים של היום, מסוגלים לאפסן 2.7 גיגהבייט של מידע בכל צד ושדיסק זיפ של הדור הבא יהפוך בקרוב לסטנדרטי. "דיסקטים, כפי שאנו מכירים אותם, יהפכו בקרוב למשהו שקיים רק בשביל הפעלה משולבת (interoperability)", הוא מעיר. אבל אפילו עם התפתחותה של טכנולוגיית שמירה חדשה ולא יקרה, משוכנע קלי כי פלופים לא יקרים ימשיכו לשמש למטרות מורכבות פחות. "אני לא בטוח שאנחנו צריכים להרוג אותם", הוא אומר.

החלפת החלקים ה"ניידים" בסיליקון אמורה להפוך את המחשבים לחזקים ואמינים יותר. פירוש הדבר: חיסול של דיסקים קשיחים מכניים. על רקע העובדה שדיסקים קשיחים נמכרים בפחות משבעה סנט למגהבייט, לעומת ששה דולר למגהבייט של Solid State (סיליקון), מסכימים המומחים כי הזיכרון המכני יוסיף להיות מדיית השמירה הסטנדרטית בעתיד הנראה לעין. התעשייה צריכה לעשות עוד דרך ארוכה כדי לפתור את ההבדל במחירים.

"כשמדברים על זיכרון שאינו נמחק כאשר המשתמש מכבה את המחשב, הרי שמדברים על עלויות גבוהות יותר באופן משמעותיה", אומר קלי.

הקבצים השמנים של המולטימדיה שנפוצים כיום מחייבים מרחב עצום בדיסק הקשיח. "אם דיסק משוכלל כיום יכול לשמור 20 גיגהבייטים או יותר של מידע, והדחיסות הזו גדלה בפקטור של פי 40", מציין הואגלאנד, "הרי שברור כי דיסק של טרהביית (Terabyte) אפשרי".

האפשרות הזו לא ממש מנחמת את אלה שנאבקים בווידאו הדיגיטלי במחשב שלהם. העצה שמספק רייך: התאזרו בסבלנות. "הדחיסות של הדיסקים גדלה ב־50%־60% בכל שנה, כבר יותר מ־25 שנה", הוא מסביר. משמעות הדבר, כי דיסק של טרהביית רחוק מאיתנו מרחק של 20 שנה בלבד, בערך. קלי מהמר דווקא על הדיסק האופטי.

ההולוגרמות כבר מזמן יצאו מתחום האמנות ומדבקות הבטיחות. ההתקדמות בתחום זה מובילה לשימוש במדיית שמירה בהולוגרמות. לייזר יכול לשמור מידע בהיקף של טרהביית בקריסטל שאינו גדול מקוביית סוכר. קלי רואה בחזונו ארכיוני מידע עצומים בזיכרון הולוגרמי של קריסטלים, שניתן יהיה להעביר ממחשב למחשב, בדומה לדיסקטים. "הדבר יהיה יכולת נוספת", אומר הואגלאנד, "אבל לא במובן שישנה את החשיבות של שמירה מגנטית או מסיליקון". עדיין לא צריך לעצור את הנשימה. "זה מרתק מאוד, אבל בסך הכל מדובר במחקר מתקדם", אומר רייך. "אף יצרן זיכרון אינו מייצר מוצרים מוגדרים בהיקפים גדולים".



קפטן, הצילו!

קפטן שלום. מצאתי ברשת (http://download.netvision.net.il/ie3.html) גרסת התקנה מלאה לעברית באקספלורר. האם גרסה זו אמורה לפתור במלואה את בעיית העברית ההפוכה הן על גבי המסך והן בהדפסה? אני משתמשת בחלונות 95 ודפדפן אקספלורר גרסה 3.02.

תודה, ר.ז.

הקפטן משיב: האקספלורר אכן מעניק את התשובה הטובה ביותר לבעיית העברית ברשת. ההדפסה אינה יוצאת הפוכה, ואפשר להפוך בקלות את כיווני העברית באמצעות הדגלים הקטנים שבפינה הימנית התחתונה בחלון. לגולשים המשוטטים בחלקיה כתובי העברית של הרשת מומלץ להתקין דפדפן זה, אפילו רק למקרה של בעיות עברית חריפות במיוחד בקומיוניקייטור.

קפטן! האם תוכל למצוא אתרי חנויות של ספרים בגרמנית וצרפתית ברשת? תודה,

חיים

הקפטן משיב: לחובבי ספרים בשפות האירופיות מומלצים האתרים הבאים:

גרמנית: http://www.reuffel.de/english
צרפתית: http://www.furetdunord.fr
ספרדית: http://miles.netpoint.net/sbd/sbd.html
איטלקית: http://www.tinet.ch/sole
הולנדית: http://www.boeknet.nl

קפטן יקר! בכל פעם שאני מוריד קובץ exe או zip מהאינטרנט, הקומיוניקייטור מוריד אותו באופן אוטומטי לספרייה c/:program files/netscape/communicator/program בלי לשאול אותי לאיזה ספרייה ברצוני להוריד את הקובץ. מה עושים כדי שישאל?

ברק

הקפטן משיב: עליך לגשת ל־ edit/preferences/navigator/applications/ , לבחור בסוג הקובץ המבוקש, להקיש על Edit, ולבחור כיצד ינהג לגביו הדפדפן.

טיפ השבוע:

ודאי נמאס לכם כבר ממנגינת הפתיחה של חלונות 95, אז מדוע שלא תגשו לי המחשב שלי/לוח הבקרה/צלילים, משם תגיעו ל"הפעלת חלונות", ותבחרו באחד מעשרות הצלילים שיש שם. תוכלו אפילו ליצור מנגינה משלכם.

קפטן שלום! אני מחפש בנרות תוכנות לניהול עצי משפחה בחלונות. האם אתה מכיר תוכנות כאלה או אתרים רלוונטיים להורדת תוכנות מסוג זה? תודה

אלי

הקפטן משיב: תוכל לנסות שתי תוכנות בכתובות:

- http://www.ieighty.net/~ancquest/aq20demo.exe
- ftp://ftp.digital.com/pub/micro/pc/simtelnet/win3/genealgy/pan104.zip.

שתיהן תוכנות הדגמה, ואם תחליט להשתמש בהן לאורך זמן תיאלץ לרכוש אותן.

קפטן הצילו! מאז שהתחלתי להשתמש בפרוקסי של איי־בי־אם הרשת אטית מתמיד. אנא עזור!

מיכאל

הקפטן משיב: פרוקסי הוא שרת ששומר דפים שבהם ביקרו משתמשים אחרים מהרשת שלך (במקרה שלך – רשת איי־בי־אם), כדי שתיחסך ממך הפנייה לאתרים מרוחקים ואטיים במקרים שמישהו מהרשת שלך ביקר בהם. לפעמים שרת הפרוקסי עמוס יתר על המידה, או שאינו מכיל את הדף המבוקש, ואז אתה מרפנה על ידו לאתר עצמו. בשני המקרים האלה, לא מביא לך השרת כל תועלת. הפרוקסי בדרך כלל כן עוזר, אך אם אתה מרגיש שהוא מאט אותך תוכל לבטל את השימוש בו בקומיוניקייטור על ידי כניסה ל־ Edit/Preferences/Advanced/Proxies/ ובחירה ב־ Direct connection to the internet

איך מוסיפים או מורידים גופנים בחלונות 95?

עופרה

הקפטן משיב: מתוך המחשב שלי/לוח הבקרה/גופנים/. ניתן להוסיף גופן על ידי קובץ/התקנת גופן חדש, או למחוק גופן על ידי סימונו עם העכבר ולחיצה על delete.

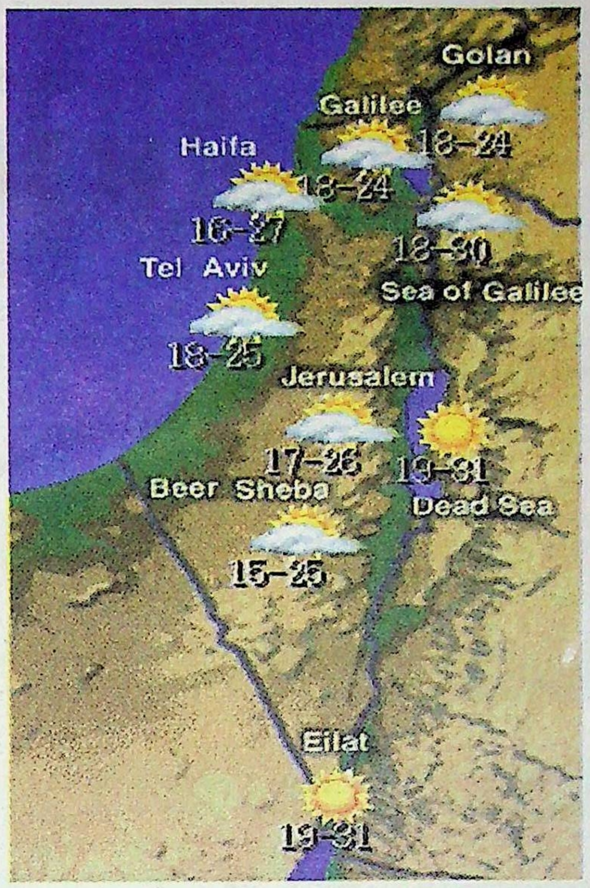
קפטן שלום. היכן אוכל למצוא מפה טובה של מרכז העיר אוקספורד באנגליה?

הקפטן משיב: מפה מצוינת המכילה גם קישורים למרכזי מידע ובילוי בעיר תמצא ב־ http://www.oxlink.co.uk/oxford/maps/ox105.html. אתר המכיל מפות מפורטות מכל העולם (כולל מפות ערים) תמצא ב־ http://www.mapquest.com

קפטן! מה פירושם של האחוזים הניתנים ליד כל תשובה לשאילתה שמוכנסת למנוע חיפוש?

חיים

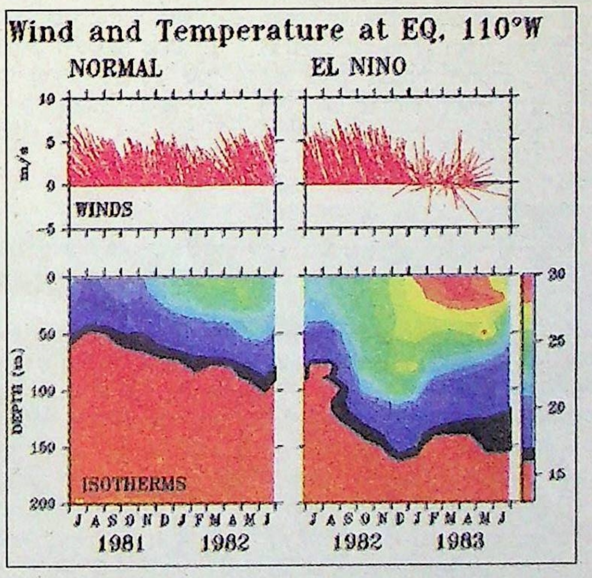
הקפטן משיב: האחוזים מספקים לך נתונים על רמת הרלוונטיות של הממצאים ביחס לשאלתך. ככל שגדל מספר האחוזים גדלה הרלוונטיות. כמובן שלא תמיד מידת הרלוונטיות לפי מנוע החיפוש תואמת את מידת הרלוונטיות של האתר בעיניך.



והרי התחזית

אין ספק שהאתר של ערוץ מזג האוויר האמריקאי הוא המטצייין, המשובח והמקיף ביותר מבין עשרות אתרי האינטרנט המוסרים תחזיות ודיווחי מזג אוויר. לא פחות מ־110 מדינות נכללות ברשימת הארצות של האתר, ו־240 ערים בארצות אלה מקבלות דיווח ספציפי יותר. כבר בכניסה לארץ החלומות המטאורולוגית הזו יקדמו את פניכם רמות ברומטריות, איזוברים ודיווחי רדאר. ההתמצאות פשוטה מאוד: לחיצה קלה על גבי מפה ספציפית מובילה אל התחזית של האזור המסומן במפה. לחלופין אפשר לחפש אזורים לפי מפתח שמות, ולעיין במאמרים, ניתוחים, מפות לווין ומקורות מידע לטייסים ומטיילים, גרפים, רשימת טמפרטורות – וזה גם המקום למצוא את השקע החמקמק.

http://www.weather.com



אתם מוזמנים לנסות את כוחכם בחזאות למתחילים, ובאותה הזדמנות ללמוד הכל על "אל־ניניו", תופעת טבע שתטריד החורף בעיקר את מנוחת שכניו של האוקיינוס השקט:

http://pmel.noaa.gov/toga-tao/el-nino/home.html

דני רופ וארסנל מפות הלווין שלו מפוזים בשמחה באתר תחזית מזג האוויר של ערוץ 2. רופ, שבעברו תביעה מצד מאזינה שהצטננה בניגוד למה שנאמר בתחזיותיו, מציג כאן תחזית של ישראל ושאר העולם, תצלומי אוויר ומידע חיוני כללי.

http://weather.macom.co.il

לגולשים הידד

"גו סקי" הוא המקום להתחיל את החיפוש אחר אתר הסקי המתאים לדרישותיכם, מכיוון שהוא מרכז מידע מפורט ועדכני על יותר מ־1,500 אתרים בכל רחבי תבל. מנוע החיפוש הפנימי שלו יסייע לכם למקד את החיפוש באזור או במדינה שבה אתם מעוניינים לנפוש, ושפע המידע יספר לכם בדיוק אילו מדרונות יש שם, מה מצב השלג ובאיזו זווית הוא נערם, מהי בדיוק העונה הנכונה לגלוש שם, ואיך להגיע. משונה, אבל האתר לא פתוח להזמנות

חורף

מראש. לעומת זאת, יש בו קישורים לסוכנויות שיארגנו לכם הכל, ולעמודים עם חוויות אישיות של מי שעשו סקי במקומות הללו ושבו הביתה בשלום.

http://www.goski.com

מדריך טיולי החורף המלא של "ווינטר נט" ערוך ומסודר בקפדנות ויש בו עדכון שוטף שרץ על המסך ומבשר חדשות מתחרויות חורף שונות ומשונות. עוד באתר: אתרי סקי, מלונות במחוזות מושלגים, תמונות חורף בגלריה יפה במיוחד, מידע על רכבות וטיסות למחוזות קרירים וגם אתר סקי וירטואלי.

http://www.iion.com/WinterNet/index.html

"סנו בורדינג", גרסת הסקייטבורד לעמידים מבחינה טרמית, הוא ספורט ותיק יחסית, אבל רק בשנים האחרונות הוא הופך לנחלת הכלל. לפני שאתם אוחזים בסנובורד ויוצאים בצהלה אל ארצות הקור, מאתיו מנטו מציע לכם הדרכה בחינם, בכיתת הסנו בורדינג הווירטואלית שלו. מנטו מעביר את הקורס שלו במסגרת הסייבר מגזין "צ'רג'ד" (טעון), המיוחד לענפי ספורט ובילויים אקטיוויים במיוחד. בקורס יוסבר לכם, לאט, בסבלנות ובעזרת דיאגרמות ותמונות, איך עולים על הקרש, איך בוחנים את המדרון, איך מחליקים, איך לא שוברים רגליים וידיים, איך מסתובבים והכי חשוב, איך עוצרים.

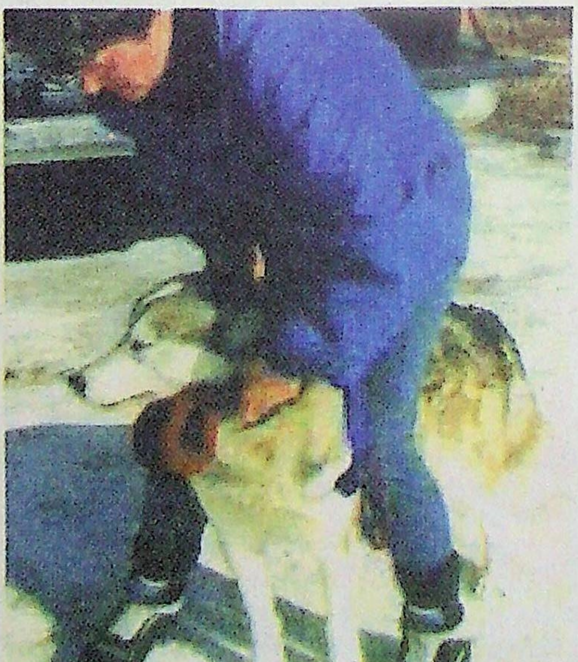
http://www.charged.com/frost/stories/howto/instruct.html

אתר צנוע במיוחד, עם שתי תמונות בלבד וטקסט משתפך, העוסק ביתרונותיו של עוד ספורט חורף חדש: גלגליות בשלג (סנו סקייטינג, בלשון המקומיים). טוד, המוכן להרהיב עוז ולצאת עלי גלגל גם בשיא החורף, מצולם כאן בכובע הלבד החביב שלו ובמשקפי השמש הקוליים, ומסביר על מה ולמה השיגעון החדש.

http://www.visi.com/~tam/sleddogs.html

מדריך השפעות, הצינונים והאלרגיות השימושי מאוד: סמנו את התסמינים המתאימים, והאתר יספר לכם בדיוק ממה אתם סובלים, וגם איך להבחין בין שפעת לסתם התקררות, איך לא להדביק ולהידבק ועוד.

http://www.bhglive.com/coldflu/whatails.htm



פה קבור הכלב

להכלאה בין קרוס קאונטרי סקי לבין מירוץ מזחלות ארקטי קוראים בשפת העם (הלפי) "סקייורינג". בפועל מדובר באנשים שממהרים, עם רדת השלג הראשון, לכבול את הכלב שלהם לרצועה ולהחליק אל עבר השקיעה. אתר הסקייורינג הזה ילמד אתכם איך לגלוש בעזרת הכלב/ים שלכם, איזה ציוד דרוש לכם ואיך להבטיח שתפיקו את מרב ההנאה – אתם והכלב גם יחד.

הרעיון הוא לחבר את הכלב בחבל בנג'י שקשור בקולר מיוחד, לרצועה מיוחדת עוד יותר הנכרכת סביב מותניכם. היציאה למרחב מחייבת לבוש מתאים, לעתים גם ביגוד הולם לכלב וכמובן אימון. מטבע הדברים הספורט הזה צובר תאוצה בארצות פחות מדבריות משלנו, אבל האתר מלמד גם על גרסת סקייטבורד ליושבי המדבר.

http://fytqm.uafadm.alaska.edu/dogs/skijoring.html

קיפאון חינוכי

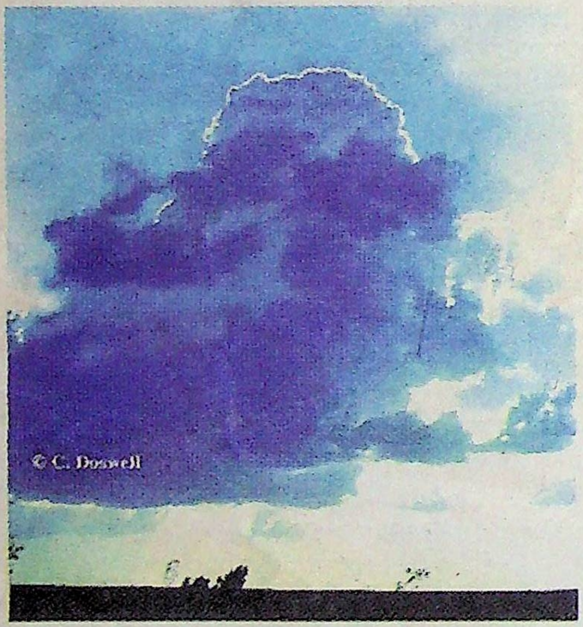
יום שדה וירטואלי במרחביה האיך־סופיים של אנטרקטיקה הוא חוויה מחממת לב גם בשיאה של העונה הקרה. האתר, שהוא חלק מהאתר האיך־סופי של נאס"א, מתעד ומדווח על הוויותיה של קבוצת מחקר המבלה זמן ארוך ביבשת הקפואה, והוא מיועד לצעירים המעוניינים ללמוד על המקום ועל תנאי החיים הבלתי אפשריים שבו. תצלומים, מפות ואפילו מערכי שיעור למורים הרוצים להרחיב דעתם של תלמידיהם, משחקים חביבים וקישורים לעוד אתרים מושלגים.

http://quest.arc.nasa.gov:80/antarctica2

חם ברגליים

אתר הבית של נעלי דפנה מציג קו אופנתי של מגפונים ונעלי בית לחורף, המעידים כי המפעל הוותיק עשה דרך ארוכה מאז יצורים דוגמת קיפי היו דוגמני הבית. האתר, הכתוב באנגלית, מפליג בשבחיהן של נעלי הבית המיתולוגיות, ומכיל גם תמונות של שלג כבד שכנראה לא צולמו בקיבוץ דפנה בשנת 1964 – שנת פתיחת המפעל.

http://www.dafnashoes.com



עננים מעניינים

אתר העננים הגדול הוא אכן צומת מידע מעניין, שבו ניתן ללמוד כיצד נוצרים עננים, איך הם מקבלים את שמותיהם, ואיפה הופיעו העננים והברקים בסיפורי עם שונים. באתר, שהגרפיקה שבו מחויכת, יש תמונות נאות של סוגי עננים שונים, מילון מונחים, תחזית מזג אוויר לילדים (באנגלית), אנימציה של תנועת העננים היומית ותחזית גשם לעשרת הימים הבאים. בתחום הגימיקים יש חידון בחן את עצמך לעננאים מתלמדים, וקובץ קול המאפשר להאזין לגשם דיגיטלי בלי להסתכן בהירטבות.

http://www.geocities.com/EnchantedForest/Dell/3623/index.html

גלריית תמונות עננים שהיא, בלשון המעטה, מהממת, עם שמות חלומיים כגון: מלאכיים, אלוהיים, ענני ציפה, רנואר, ענן סנדוויץ', עוגת שמש ובועות.

http://www.commerce.digital.com/
palo-alto/CloudGallery/see_clouds.html





חם בבטן

התופעה המוכרת של זלילה כאמצעי ניחומים, מקבלת הכרה רשמית באתר הפעוט אך הסימפטי הזה, המתאר את לילות החורף הארוכים והקרים, שבהם אין הרבה דרכים להיאבק בדיכאון החורף, פרט להתנפלות רבתי על המקרר. האתר מציע מתכונים למה שהוא מכנה אוכל מנחם: מרק בצל צרפתי, עוגת תפוחים וגבינה, עגבניות צלויות ממולאות בגבינה וזיתים ויין חם.

http://www.wm.edu/SO/JUMP/winter96/food.html

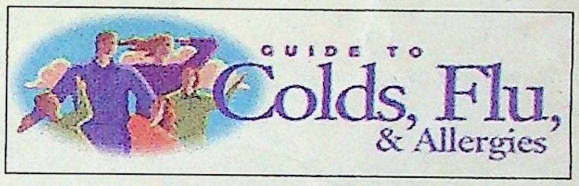
בלוז לחורף הגדול

בלוז החורף, כך מכונה בלשון העם דיכאון החורף שאותו חווים בעיקר מי שמבלים את ימיהם במקומות שאליהם מגיע אך אור שמש מועט, והשמים מכוסים בעננים אפרוריים. האתר, שנועד לקדם את אחד הפתרונות במאבק נגד דיכאון החורף – מכשיר בשם ביו לייט המספק אור לבן מלאכותי, שיש הטוענים כי הוא משפר את מצב הרוח בחורפים ארוכים – מכיל לא מעט מידע ומאמרים מדעיים ורפואיים בנושא.

http://www.teleport.com/~biolight/articles.html

מי שאינן מדוכאות בחורף, ובוודאי שאינן מחכות לקיץ, הן תולעי הקרח, יצורים מופלאים שהתגלו למדע המודרני אך עתה. נעים להכיר.

http://www.noaa.gov/public-affairs/pr97/jul97/noaa97-44.html



לבריאות

מבצע הכן את גופך לחורף יצא לדרכו, ובאתר (המסחרי אך חביב ואינפורמטיווי) של "אמא טבע" ישמחו ללמד אתכם את כל מה שתמיד רציתם לדעת על צמחי מרפא, ויטמינים, מינרלים ותוספי מזון חיוניים. המוצרים הנמכרים כאן מרוכזים בקטלוג עב כרס, ואפשר גם לעלעל במגזינים הקשורים לענייני בריאות ותזונה, או בעמוד השאלות והתשובות המעניין. הרשמה לפורום של אמא טבע תאפשר לכם להצטרף לשיחות על הומאופתיה, רפואה טבעונית, צמחונות ובעיות בריאות שאפשר לפתור על באמצעות נטילת ויטמינים.

http://www.mothernature.com

"התפרצות" הוא שמו של אתר שהוא מרכז מידע בינלאומי לענייני מגיפות ותחלואים. מקרים של מחלות מדבקות נרשמים ומתועדים כאן כדי לאפשר לאנשי הרפואה המתפעלים את האתר לתת התרעה מוקדמת אם מסתמנת מגיפה. בין המריעין בישין המצויים כאן, בטקסט ובתמונה, אפשר למנות סוגי קדחות אקזוטיות, מגיפת קרויצר יעקוב (מחלת הפרה המשוגעת) וגם מיני שפעות, מידת אכזריותן ואזורי התפוצה שלהן.

http://www.outbreak.org



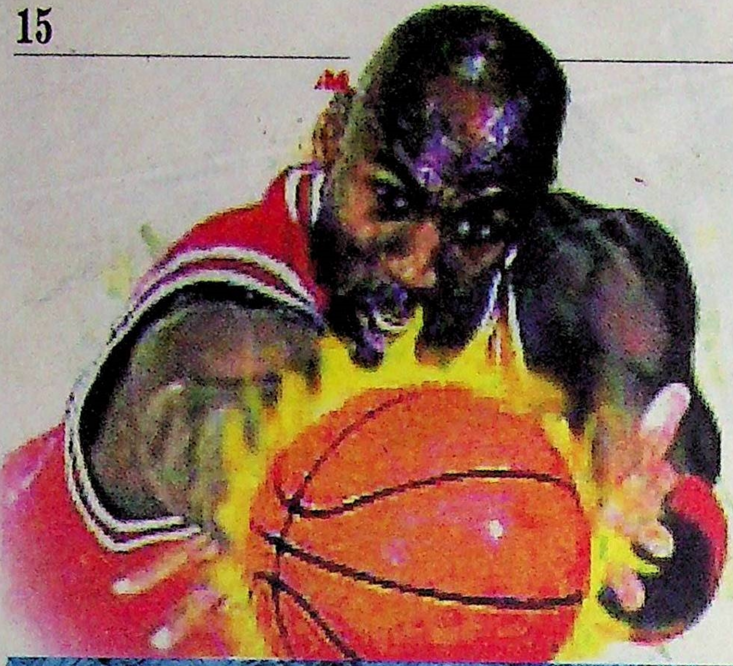
לידיעת החולמים

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים הפופולריים המוקדשים לזמר סטינג, לפי web21 (http://www.web21.com):

- http://www.ubl.com/ubl/cards/001/0/14.html
- http://www.mt.cs.keio.ac.jp/person/shio/STING/sting.html
- http://music.lsds.com/guitar/s/sting
- http://home1.swipnet.se/~w-11561/absting.html
- http://auvm.american.edu/~ko4973a/shrine.html
- http://www.insidetheweb.com/messageboard/mbs.cgi/mb3148
- http://www.amrecords.com/current/sting
- http://home1.swipnet.se/~w-11561/albums.htm
- http://easyweb.easynet.co.uk/~wendavey/
- http://neburton.simplenet.com/stingfrm.html



אתרים חדשים

האתר הרשמי החדש של מייקל ג'ורדן נפתח בפנייה מרגשת אל הגולשים מפי הגבורה. ג'ורדן מאוד נרגש מהאפשרות להיות בקשר עם מעריציו ברחבי העולם, ומבטיח לעדכן אותם בדבר פעילותו הספורטיווית והאישית כאחד. חוץ מזה יש באתר הזה כל מה שהטכנולוגיה מאפשרת: קובצי וידאו, קובצי אודיו, תחרות עם פרסים, צ'אט (לפעמים ג'ורדן יצטרף), השאלה היומית, נתונים ביוגרפיים וסטטיסטיים, פרטים על השיקאגו בולס, חנות מקוונת למוצרים נבחרים, וכיוצא באלה מידע ותמונות שהמעריצים ישמחו להגיר עליהם ריר.

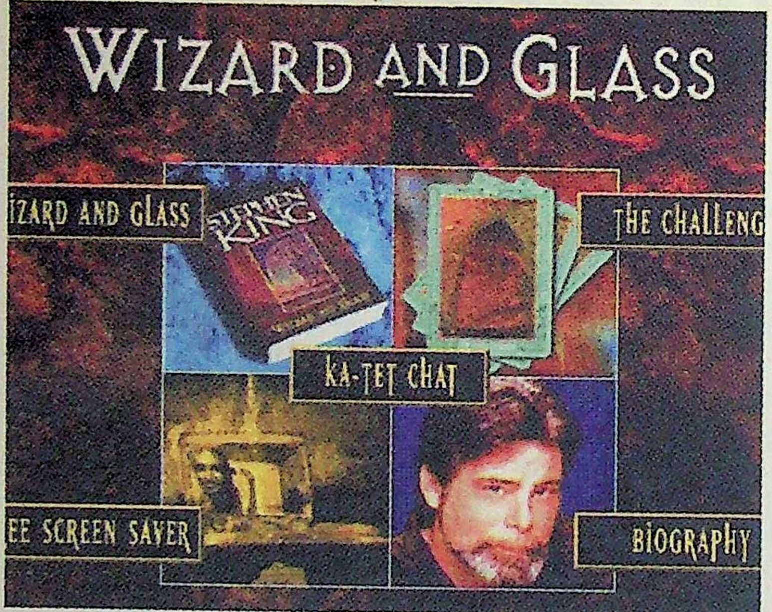
http://jordan.sportsline.com

אוהבי ג'יין אוסטין וחובבי פמברלי – היכנסו לאתר החדש הזה. יש מספיק סיבות טובות.

http://www.pemberley.com

גם זה סוג של אובססיה. הבניין הגבוה בעולם, הכנסייה הגבוהה בחצי הכדור המערבי, עץ חג המולד הגבוה – באתר הזה רק הגובה קובע. יש כאן פרטים על המבנים הגבוהים ביותר בארצות שונות, כולל תמונות, פרטים על טיפוס על בניינים וגם פינת האסונות. לא נעים.

http://www.xs4all.nl/~hnetten



סטיוון קינג הפנים אולי טוב מכל סופר אחר את הפוטנציאל של הרשת, והוא עושה בה שימוש של וירטואוז אמיתי. ספרו החדש – Wizard and Glass, הספר הרביעי בסדרת DarkTower – טרם יצא לאור, אך יש לו כבר אתר נאה ביותר, שבו אפשר לקרוא את שני הפרקים הראשונים, וגם להוריד שומר מסך.

http://www.darktowerIV.com/center.htm

http://www.darktowerIV.com/wiznglas/chapter1

http://www.darktowerIV.com/wiznglas/chapter2

גלריית "המומחה" בתל אביב מציגה שתי תערוכות חדשות, של דלית שרון ועינת לידר. קטלוג התערוכה לא נדפס, אלא הוצב ברשת לעיון הגולשים. על פניו האתר אפרורי להחריד, אבל אחרי שמורידים את הקטלוג (אפשר לעיין בו אוף־ליין באמצעות תוכנת "אקרובט רידר"), זוכים בקצת נחת.

http://dalit-einat.globes.co.il/hamumheh

אגודת האלכוהוליסטים האנונימיים (AA) מקיימת מעתה מפגשים און־ליין, בשביל מי שלא יכולים להשתתף בפגישות המסורתיות של הארגון. גם כאן חלים כל הכללים הרגילים של האגודה, ואפשר לחלוק חוויות עם רעים לגמילה.

http://stayingcyber.org

בהכנת המדור השתתפה: דפנה לוי־ינוביץ